همشهری محله
مناطق ۵ ۹ ۲۱ ۲۲
یهنه غربی شهر تهران

نایب رئیس کمیسیون عمران و حمل‌ونقل شورای شهر
پس از بازدید از پروژه‌ها و مراکز فرهنگی منطقه:

اولویت افزایش سرانه‌ها با محله‌های پرجمعیت است

صفحه ۴

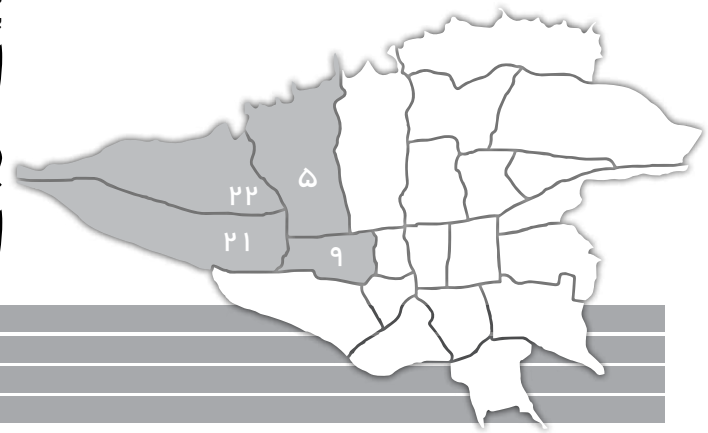

دوشنبه
۲۶ مهر ۱۴۰۰
سال هفدهم/ شماره ۸۲۴
۱۶صفحه

در آستانه پنجاه سالگی برج آزادی
سراغ عکاسانی رفتیم که هویت و زیبایی‌های آن را ثبت کرده‌اند

قاب‌های آزادی

صفحه ۱۲

عکس: امیر رستمی

گفت‌وگو با نفر اول مسابقات
پیاده‌روی مناطق ۲۲گانه شهر تهران

داستان قهرمانی‌ام از بوستان‌های تهرانسر آغاز شد

صفحه ۱۴

دارنده طلای پارالمپیک توکیو:

امکانات منطقه برای ورزش حرفه‌ای مناسب نیست

صفحه ۷

با تبلیغات در همشهری محله
درست به هدف بزنید

۱۸۱۹
جهت کسب اطلاعات بیشتر و سفارش آگهی
با نزدیکترین دفتر قبول آگهی تماس بگیرید
شرح در صفحه ۳

یادداشت

مهدی امانی
معمار و کارشناس ارشد شهرسازی

نهمتر و آلی مخ لآ محکم و فی هم

ایجاد هویت‌های بصری در محله‌ها و شهرها از طریق نمادهای طبیعی و انسانی، یکی از ضروریات توسعه پایدار شهری است؛ هویت‌هایی که در محله و شهر تأثیر بسیاری دارند. این مهم در برنامه‌ریزی‌های شهری و شهرسازی نیز از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است که معماران و مدیران شهری در اجرای طرح‌های مختلف از آن بهره‌می‌گیرند. «برج آزادی» در نهمین تکه از پایتخت تهران، یکی از همین نمادهای بصری فاخر است که در کنار همه ارزش‌های افزوده‌ای آن از قدمت تا زیبایی، حس تعلق مکانی شهروندان و مشارکت آنها در توسعه شهری و محلی را نیز ارتقا می‌بخشد. در ثبت و حفاظت از این هویت بصری، هنرمندان و عکاسان، نقش غیرقابل انکاری دارند که به کمک لنز دوربین‌های آنها، زاویای زیباشناسانه و خاطرات جمعی این نماد ملی به خوبی به تصویر کشیده شده است. تلاش این افراد در ماندگاری هویت بصری برج آزادی، به حیات بخشی آن و رونق گردشگری در ابعاد مختلف منجر می‌شود که در نهایت به سود شهروندان و محله است. محله و شهری که هویتی بصری آن با ویژگی‌های اصالت و قوی بودن همراه باشد، توسعه پایدار در آن روندی صعودی به خود می‌گیرد. این روند در سایر محله‌ها که از کمیت و کیفیت المان‌ها، نمادها، نشانه‌ها و آثار دارای ارزش‌های تاریخی و هنری (هویت بصری)، کمتر برخوردار هستند، شتابی کند یا نزولی دارد. بنابراین شایسته است که مدیران شهری و شهرسازان در زمینه شهرسازی و توسعه معابر به این نمادهای دارای هویت بصری توجه کنند. توجهی که یا هویت بصری نوین و منطبق با ساختار فیزیکی محله و شهر ایجاد کند و در حفاظت همه جانبه هویت‌های بصری پیشین بکوشد. برای این امر باید از همه ظرفیت‌های نگهدارنده که عکاسان و هنرمندان را نیز شامل می‌شود، استفاده کرد. برگزاری جشنواره‌ها و مسابقه‌هایی با رویکرد احیا و اهمیت بخشی به هویت‌های بصری که در این مقال، مدنظر است، می‌تواند راهکار مناسبی باشد. البته این طرح و راهکارها باید براساس موازین استاندارد شهرسازی و فرهنگ شهری با برنامه‌ریزی و تخصص‌گرایی پیش برود.

خبر کوتاه

راه‌اندازی غرفه‌های سیار گلماند در میادین تره‌بار

شهردار ناحیه ۶ منطقه ۲۲ گفت: «پس از اجرای طرح «کاپ» و با تأکید بر ترغیب و تشویق شهروندان برای تفکیک پسماند از مبدا، غرفه‌های سیار «گلماند» در ناحیه۶ راه‌اندازی شد.» «مهدی اسفندیاری» افزود: «اکنون غرفه‌های سیار در میادین میوه و تره‌بار «امیرکبیر» در بلوار امیرکبیر و «امید دژبان» در بلوار هاشم‌زاده دائر شده‌اند و شهروندان با تفکیک و جمع‌آوری پسماندهای خشک خود در منزل و تحویل آن به این مراکز می‌توانند علاوه بر تحویل انواع گل و گیاه، از مطالب آموزشی از سوی کارشناسان نیز بهره‌مند شوند.»

تیتر یک

کودکان منطقه ۹ صاحب ایستگاه ورزش همگانی شدند

نخستین ایستگاه دائمی ورزش همگانی ویژه کودکان در بوستان «شمشیری» راه‌اندازی می‌شود. رئیس اداره تربیت‌بدنی شهرداری منطقه ۹ گفت: «با توجه به خانه‌نشین شدن کودکان و بروز مشکلات حرکتی و کم تحرکی در آنها به‌ویژه از زمان شیوع «کرونا»، موضوع برپایی ایستگاه «تندرستی» ویژه کودکان مطرح و راه‌اندازی شد و زیر نظر مربی آموزش دیده، ورزش کنند.» «هادی کاشانی» با اشاره به اینکه طرح آزمایشی راه‌اندازی ورزش همگانی کودکان هم‌زمان با روز جهانی «کودک» ابتدا از بوستان «کوکب» آغاز شد، افزود: «با توجه به استقبال کودکان و به‌ویژه والدین آنها از این طرح، پیش‌بینی شد این ایستگاه تا پایان مهرماه به شکل موقت در بوستان کوکب محله «مهرآبادجنوبی» و از ابتدای آبان ماه به شکل دائمی در بوستان «شمشیری» برپا شود.» او افزود: «در ایستگاه تندرستی، کودکان ۵ تا ۱۰ سال زیر نظر مربی ورزشی که استاد دانشگاه نیز است، حرکات ورزشی را انجام می‌دهند. در نظر داریم از طریق این برنامه استعدادهای ورزشی محله‌ها را شناسایی کنیم.» کاشانی، محل ورزش کودکان در بوستان شمشیری را زمین چمن آن دانست و گفت: «ایستگاه تندرستی، عصرها در این مکان برپا می‌شود و خانواده‌ها می‌توانند فرزندان خود را به این محل بیاورند تا نرمش کنند. البته اطلاع‌رسانی از طریق‌سراهای محله انجام می‌شود.»

برگزاری جشنواره «عکاسی گردشگری ماجراجویانه»

گردشگران ماجراجو تا ۱۴ آبان‌ماه، عکس‌های خود را برای شرکت در جشنواره «عکاسی گردشگری ماجراجویانه» ارسال کنند. مدیر اداره گردشگری شهرداری منطقه ۵ با بیان این خبر افزود: «گردشگری ماجراجویانه به سفری گفته می‌شود که همراه با ریسک باشد و برای تشویق گردشگران به عکاسی این جشنواره برگزار شده است. چراکه سبب می‌شود مکان‌های گردشی بهتر به شهروندان معرفی شود.» «الهام بهمردی» گفت: «همه فعالیت‌های طبیعت‌گردی و فعالیت‌های ورزشی آبی، خشکی و هوایی مرتبط با گردشگری با رعایت اصول توسعه پایدار و محیط‌زیست، زیرمجموعه این مسابقه عکاسی هستند و گردشگران می‌توانند عکس‌های خود را تا ۱۴ آبان‌ماه به ایمیل iranadven@gmail.com ارسال کنند.»

رفع مشکل بلوار دکتر حسابی پس از ۲ سال

پیگیری شهروندان محله «شهرک دانشگاه» برای رفع مشکل بلوار «دکتر حسابی» پس از ۲ سال به نتیجه رسید. دبیر شورایاری محله شهرک دانشگاه منطقه۲۱ گفت: «بلوار دکتر حسابی یکی از مهم‌ترین معابر این محله به شمار می‌آید. اما انتهای آن تاکنون یکطرفه و کم‌عرض بود. به همین دلیل گاهی شاهد تصادف به‌ویژه در تقاطع بلوار «علامه جعفری» بودیم. با حضور پلیس هم رانندهایی که از بلوار علامه جعفری وارد بلوار دکتر حسابی می‌شد، مقصر شناخته و در نتیجه جریمه می‌شد. اما این مشکل بهزودی برطرف می‌شود.» «علی‌اکبر سخاوت» با اشاره به اینکه اصلاح هندسی معبر از تیرماه ۱۳۹۸ پیگیری شده و در شورایاری دوره پنجم در پروژه‌های کوچک مقیاس قرار گرفته است، افزود: «پس از بازدید مدیران شهری عملیات اصلاح هندسی آغاز و به‌زودی انتهای بلوار دکتر حسابی عریض و ۲ طرفه می‌شود.»

نصب ۲ پل عابرپیاده در ۲ محله

با نصب ۲پل عابرپیاده در محدوده ناحیه ۴و ۵ منطقه ۵ ایمن شد. معاون حمل‌ونقل و ترافیک شهردار منطقه گفت: «یکی از مهم‌ترین درخواست‌های شهروندان از این حوزه، نصب پل عابرپیاده به‌ویژه پل مکانیزه است که در صورت تأمین اعتبار این کار انجام می‌شود. در همین راستا ۲پل یکی درانتهای خیابان «سلیمی جهرمی» بر روی رودخانه «میان رود» در ناحیه ۵ و دومی روی خیابان «شقایق» برای رسیدن به پارک «ارم» در ناحیه ۴ نصب شد.» «مهدی نوروزی» درباره نصب پل مکانیزه گفت: «ایجاد هر پل مکانیزه به ۱۰ تا ۱۳ میلیارد تومان بودجه نیاز دارد و برای مکان‌هایی مانند چهارراه «پونک»، مقابل مسجد «نظام مافی» و درمانگاه شهرداری منطقه درخواست داده شده است، اما تا تأمین اعتبار امکان اجرای آن وجود ندارد.»

چهره

برنده مسابقات پینگ‌پنگ شهر تهران:

خوشبختانه امکانات وجود دارد

«امیرمحمد مرتضی پور»، نوجوان ۱۴ ساله ساکن محله «تهرانسر»، به تازگی در مسابقات فرامنطقه‌ای «تنیس روی میز» مناطق ۲۲گانه شهر تهران، رتبه سوم را در بخش انفرادی کسب کرده است. مرتضی‌پور از ۳ سال پیش یادگیری تنیس روی میز را به شکل حرفه‌ای آغاز کرده و در این سال‌ها توانسته است مقام‌های مختلفی نیز کسب کند که می‌توان به رتبه اول مسابقات منطقه ۲۱ اشاره کرد. او درباره انتخاب این رشته ورزشی می‌گوید: «در محله ما میز پینگ‌پنگ وجود داشت و با دیدن افرادی که در حال بازی بودند، کم‌کم به این رشته علاقه‌مند شدم و بازی کردم. با گذر زمان تصمیم گرفتم تا این رشته را به شکل حرفه‌ای دنبال کنم. از آن زمان در مجموعه «یاس» تهرانسر، زیر نظر مربی آموزش می‌بینم.» مرتضی‌پور اگرچه رشته تنیس روی میز را به دلیل وسایل بازی و هزینه‌های کلاس‌ها بالا می‌داند، اما می‌گوید: «خوشبختانه در محله تهرانسر در بوستان «نرگس»، مراکز فرهنگی، هنری و مکان‌های مختلف، میز تنیس وجود دارد و می‌توان به راحتی در هر ساعتی از روز تمرین کرد و قهرمان شد.»

محصولات فرهنگی را با تخفیف در بوستان شمشیری بخرید

نمایشگاه «کتاب و محصولات فرهنگی» در بوستان «شمشیری» منطقه۹ برپا شد.

معاون اجتماعی و فرهنگی شهردارمنطقه ۹ گفت: «در راستای پویش «مهمان حاج قاسم»، نمایشگاه عرضه کتاب و محصولات فرهنگی و نوشت‌افزار، با تخفیف‌های ویژه در بوستان شمشیری برپا شد.»

«علیرضا خامسیان» افزود: «هدف از برپایی این نمایشگاه که تا دوم آبان ماه ادامه دارد، فروش کتاب، محصولات فرهنگی و نوشت‌افزار با تخفیف به شهروندان کم برخوردار است.»

او هدف از برپایی این نمایشگاه را تشویق شهروندان به مطالعه و دسترسی آسان به محصولات فرهنگی است دانست و افزود: «امیدواریم با استقبال شهروندان از نمایشگاه، در آینده نیز نمایشگاه‌های دیگری در منطقه دایر شود.»

میز خبر

استانداردهای ایمنی انبار نفت شهران افزایش می‌یابد

استانداردهای ایمنی «انبار نفت شهران» برای بروز هر نوع حادثه‌ای ارتقا پیدا می‌کند. رئیس HSE شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی منطقه تهران پس از برگزاری مانور «واکنش در شرایط اضطراری» که با حضور نیروهای شهرداری، آتش‌نشانی و بحران انبار نفت شمال غرب تهران برگزار شد، گفت: «انبار نفت شمال غرب، یکی از تأسیسات سوخت‌رسانی شهر تهران است که سوخت غرب، شمال و مرکز شهر و هم‌چنین غرب استان تا محدوده استان «البرز» را تأمین می‌کند. متأسفانه تجهیزات این انبار و زیرساخت‌های آتش‌نشانی آن مربوط به ۵۰ سال گذشته است، اما استانداردهای ایمنی آن به‌زودی ارتقا می‌یابد.» «نوید خورشیدی» با اشاره به آغاز چندپروژه با عنوان ارتقای سامانه آتش‌نشانی انبار شمال غرب افزود: «طراحی این پروژه در مراحل پایانی قرار دارد. در این پروژه ظرفیت ذخیره‌سازی مواد آتش‌نشانی، حدود ۱۰ میلیون لیتر افزایش می‌یابد. هم‌چنین رینگ‌های شبکه آب آتش‌نشانی زیرزمینی این انبار به بیش از ۸ کیلومتر خواهد رسید.»

راه‌اندازی کافه کتاب در کوهسار

جوانان محله «کوهسار» در سرای محله خود با وسایل بازیافتی، کافه «کتاب» و ایستگاه «بازی» ساختند. مدیر محله کوهسار در این‌باره گفت: «در گذشته در حیاط سرای محله انواع اسباب‌بازی و «ترامپولین» قرار داشت اما با شیوع «کرونا» جمع‌آوری شد. از سویی به دلیل رعایت پروتکل‌های بهداشتی، حضور جوانان در سالن مطالعه کتاب اندک بود و همین موضوع سبب شد تا اعضای کانون جوانان پیشنهاد راه‌اندازی کافه کتاب را در محوطه‌سرا بدهند که با استقبال همگان مواجه شد.» «تیره اسکندری» افزود: «پس از پیشنهاد اعضا با مشارکت سرا و اداره بازیافت شهرداری منطقه، کافه با وسایل بازیافتی آماده و حتی نیمکت‌های آن از لاستیک درست شد و اکنون در آن بیش از ۵۰ جلد کتاب در زمینه‌های روان‌شناسی، داستان و... وجود دارد.» او از دیگر فعالیت‌های کافه کتاب را اختصاص ساعتی به بازی دانست و گفت: «در این ساعت‌ها برای بالا بردن روحیه نشاط، بازی‌های مختلفی برگزار می‌شود.»

۱۸۵

مترمربع از معبر فاز ۲ اکباتان آسفالت شد. اداره فنی و عمران شهردار ناحیه۶ منطقه۵ با هدف رفاه و تسهیل در عبور و مرور شهروندان و به درخواست ساکنان فاز۲ شهرک اکباتان، عملیات لکه‌گیری، روکش و آسفالت به وسعت ۱۸۵ مترمربع را اجرایی کرد.

۳

محدوده در منطقه ۲۲ با نصب نرده‌های فلزی و دریچه دفع آب‌های سطحی ایمن شد. شهرداری ناحیه یک منطقه۲۲ پس از درخواست‌های مردمی در سامانه ۱۳۷، عملیات مرمت نرده‌های فلزی و نصب دریچه‌های جدید دفع آب سطحی در دهکده المپیک، خیابان المپیک۴ و بازارچه دهکده را به اجرا گذاشت.

دیگه چه خبر

آموزش دوچرخه‌سواری به کم‌بینایان و نابینایان

دوره‌های آموزش «دوچرخه‌سواری ویژه کم‌بینایان و نابینایان» در پارک «آموزش ترافیک» منطقه ۵ برگزار می‌شود. به گزارش خبرنگار همشهری محله، پارک آموزش ترافیک شهرداری منطقه۵ با هدف آموزش کم‌بینایان و نابینایان، تمرینات «پاراسایکلینگ» (دوچرخه‌سواری) را برای این گروه از جامعه تدارک دیده است. این تمرین‌ها هر هفته، به شکل رایگان زیر نظر مربی فدراسیون برگزار می‌شود. علاقه‌مندان و افراد واجد شرایط می‌توانند برای ثبت‌نام به پارک ترافیک در میدان پونک، بلوار میرزابابایی، عدل شمالی، مراجعه کنند یا با شماره ۹۶۰۱۱۹۹۷ تماس بگیرند.

راه‌اندازی کتابخانه تخصصی کودکان

کتابخانه تخصصی ویژه کودکان در بوستان «نسترن» منطقه ۲۲ راه‌اندازی شد. به گزارش خبرنگار همشهری محله، شهرداری ناحیه یک منطقه۲۲ با مشارکت سازمان فرهنگی و هنری و سرای محله «گلستان» اقدام به برپایی کتابخانه تخصصی ویژه کودکان کرده است. در این کتابخانه صدها جلد کتاب برای کودکان و نوجوانان به نمایش درآمده است. علاقه‌مندان برای بهره‌مندی از این کتاب‌ها می‌توانند به شهرک گلستان، بالاتر از میدان اتریش، جنب کتابخانه «پرتو» مراجعه کنند.

تلفن دفاتر قبول آگهی

تلفن دفاتر قبول آگهی

دفتر مرکزی پذیرش ۸۸۳۱۱۹۱۹

شمال

آرژانتین	۸۸۷۵۳۴۰۱	پارک وی	۲۲۰۲۰۴۵۰	قلهک	۲۲۸۴۷۳۲۶
آفریقا	۲۲۰۳۴۴۴۱	پاسداران	۲۲۸۵۱۱۰۰	لویزان	۲۲۹۸۴۳۸۸
اقدسیه	۲۲۲۹۸۲۶۱	تجریش	۲۲۲۱۸۸۱۲	ملاصدرا	۸۸۰۳۲۷۷۱
اندرزگو	۲۲۲۰۹۵۷۱	دولت	۲۲۶۱۴۲۴۳	میرداماد	۲۶۴۰۴۲۲۹
پارک ملت	۲۲۰۴۷۹۳۱	شریعتی شمال	۲۲۸۵۲۶۰۰	ونک	۸۸۷۷۹۹۴۱

مرکز

امین حضور	۳۳۵۰۳۵۲۵	سهروردی	۸۸۷۴۳۹۹۰	فاطمی	۶۶۴۳۴۹۵۹
انقلاب	۶۶۴۹۷۲۸۰	سهروردی شمالی	۸۸۷۵۶۶۶۱	فردوسی (۱)	۶۶۷۱۱۷۱۷
بازار	۵۵۶۰۴۹۵۵	سید خندان	۲۲۸۴۸۱۹۱	فردوسی (۲)	۶۶۷۱۳۴۸۴
بهارستان	۳۳۱۱۶۶۵۶	شریعتی	۸۸۴۳۵۷۶۹	لاله زار نو	۶۶۷۰۱۴۱۵
جمهوری	۶۶۴۰۱۴۷۹	شهید بهشتی	۸۸۷۵۵۳۳۰	میدان سپاه	۷۷۵۲۶۰۴۴
حافظ	۶۶۷۰۱۸۱۷	شهید مطهری	۸۸۹۰۳۵۵۶	میدان ولیعصر	۸۸۹۶۳۳۸۵
سعدی	۳۳۹۳۷۳۹۹	طالقانی	۸۸۸۰۲۵۶۴	هفت تیر	۸۸۸۴۴۰۶۵
سمیه	۸۸۳۲۳۳۷۸			یوسف آباد	۸۸۰۶۳۷۵۴

حومه تهران

اسلامشهر	۵۶۱۴۹۴۰۰	شهر پرند	۵۶۷۹۱۴۷۳	شهریار	۶۵۲۶۶۳۷۶
جاده‌خصوصی‌کرج	۴۴۱۹۵۰۰۰	شهر پردیس	۷۶۳۴۵۶۰۴	کرج	۰۲۶۳۲۲۳۴۰۳۳
دماوند	۷۶۳۴۰۳۴۴			لواسانات	۲۶۵۵۱۴۹۰
رباط کریم	۵۶۴۳۸۴۴۴	شهرقدس	۴۶۸۵۷۱۲۳	ورامین	۳۶۲۷۸۵۴۵

تلفن پذیرش آگهی ۱۸۱۹ شبانه روزی

شرق

افسریه	۳۳۸۰۸۰۶۹
بلوار پروین	۷۷۲۹۸۴۵۱
پیروزی	۳۳۷۹۳۰۲۳
تهرانپارس	۷۷۸۸۸۷۷۷
تهران نو	۷۷۹۰۲۶۴۶
حکیمیه	۷۷۳۰۷۸۳۰
خاوران	۳۳۸۳۹۲۰۲
سه راه افسریه	۳۳۸۰۸۸۸۴
رسالت	۲۲۵۳۲۴۴۷
فرجام	۷۷۲۰۷۹۳۹
قنات کوثر	۷۷۳۷۱۷۰۰
مجیدیه	۲۲۵۰۱۸۷۹
میدان امام حسین	۷۷۵۰۰۵۸۳
نارمک	۷۷۹۴۴۴۴۷
نبرد	۳۳۶۹۶۰۶۰
نظام آباد	۷۷۸۴۴۰۱۴
نیروی هوایی	۷۷۹۸۰۹۷۰

جنوب

امیریه	۵۵۳۷۵۰۴۱
خراسان	۳۳۵۲۲۱۸۶
خزانه بخارایی	۵۵۰۵۵۰۱۰
دولت آباد	۳۳۷۶۷۵۱۶
سه راه آذری	۵۵۷۳۳۴۳۵
شوش	۵۵۰۵۰۴۲۴
شهرری	۵۵۹۵۱۲۶۹
عبدل آباد	۵۵۸۶۳۲۶۲
کارگر جنوبی	۵۵۶۵۱۰۲۴
مولوی	۵۵۸۱۷۴۰۸
مهرآباد	۶۶۲۸۷۶۱۹
نازی آباد	۵۵۰۷۹۴۰۰
وحدت اسلامی	۵۵۸۱۵۵۰۲
یافت آباد	۶۶۶۲۱۹۰۱
بهشت زهرا	۰۹۳۰۱۱۰۱۸۱۹

غرب

آزادی	۶۶۸۶۷۹۶۴
آیت ا... کاشانی	۴۴۰۷۴۰۳۳
بلوار فردوس	۴۴۰۵۱۳۱۷
پونک	۴۴۴۳۵۷۲۷
توحید	۶۶۹۴۰۵۳۸
تهرانسر	۴۴۵۶۱۳۳۳
دهکده المپیک	۴۴۱۴۶۶۳۳
جلال آل احمد	۸۸۲۶۵۵۵۳
جنت آباد	۴۴۴۷۲۷۱۲
ستارخان	۴۴۲۱۶۶۸۹
سعادت آباد	۸۸۶۹۶۰۱۰
شهران	۴۴۳۳۵۹۶۶
شهرک اکباتان	۴۴۶۶۵۹۴۹
شهرک غرب	۸۸۳۷۲۹۷۱
صادقیه	۴۴۰۷۹۰۰۵
فرحزاد	۲۲۰۶۱۸۷۷
فلکه اول شهران	۴۴۳۳۵۹۶۵
فلکه دوم صادقیه	۴۴۰۷۹۰۰۶
میدان المپیک	۴۴۱۴۶۶۳۰
نواب	۶۶۴۳۰۹۰۳
هاشمی	۶۶۳۷۹۱۵۱

دفاتر بازاریابی نیازمندیها

اشرفی اصفهانی	۴۴۰۰۶۵۶۹
اندیشه	۸۸۵۰۵۰۱۱
جهان آرا	۸۸۰۵۷۳۶۰
چهارراه قصر	۸۸۱۷۷۵۳۶
چهارراه ولیعصر	۶۶۴۰۰۸۸۳
سهروردی جنوبی	۸۸۹۳۳۷۰۰
کریمخان	۸۸۸۰۶۱۴۲
مرزداران	۴۴۲۷۶۰۹۱
معلم	۸۸۴۵۰۸۰۵

niazmandiha.official

www.Rahnama.com

نایب رئیس کمیسیون عمران و حمل‌ونقل شورای‌شهر پس از بازدید از پروژه‌ها و مراکز فرهنگی منطقه:

اولویت افزایش سرانه‌ها با محله‌های پرجمعیت است

مهدی اسماعیل‌پور

«سیدمحمد آقا میری» از زمان آغاز به کار شورای‌شهر ششم تا کنون، ۲ بار به منطقه ۲۱ آمده است. نخستین بار برای بازدید از پروژه‌های عمرانی و دومین مرتبه برای دیدار از کانون «سیاه قلم» و تقدیر از نویسندگان جوان دهه هشتادی که دفتر آن در محله شهرک «فرهنگیان و آزادی» قرار دارد. با توجه به این بازدیدها، گفت‌وگویی را با نایب رئیس کمیسیون عمران و حمل‌ونقل شورای‌شهر تهران انجام داده‌ایم. آقامیری ساخت‌وساز شهرک‌های متعدد و پراکنده از هم توسط سوی تعاونی‌های مسکن در نقاط مختلف را، طی ده‌های گذشته، مشکل اصلی منطقه ۲۱ در راه توسعه هرچه بیشتر می‌داند.

تلاش برای تأمین منابع مالی

سیدمحمد آقامیری با اشاره به بازدید از پروژه‌های عمرانی منطقه و زمان افتتاح آنها از جمله پروژه فرا منطقه‌ای «دوگاز» ابراز امیدواری می‌کند با وجود مشکلات و موانع موجود هرچه زودتر شاهد تکمیل و افتتاح آنها باشیم: از پروژه‌های عمرانی منطقه بازید کردم. برخی پروژه‌های کوچک مقیاس، به دلیل کمبود بودجه متوقف شده‌اند. البته این مشکل فقط مربوط به منطقه۲۱ نیست و در اغلب مناطق تهران، کم و بیش چنین شرایطی وجود دارد. متأسفانه بیشتر پروژه‌های شهری تعطیل شدند تلاش و برنامه‌ریزی ما این است که هرچه سریع‌تر منابع مالی لازم برای ادامه آنها فراهم و دوباره کارها از سر گرفته شود تا با تکمیل و افتتاح آنها، در اختیار شهروندان قرار گیرد.»

متهم اصلی، پراکندگی محله‌ها

نایب رئیس کمیسیون عمران و حمل‌ونقل شورای شهر، مشکل اصلی منطقه ۲۱ در راه توسعه هرچه بیشتر را جزیره‌ای و پراکنده بودن محله‌هایش می‌داند که سبب شده است تا جمعیت در نقاط مختلف این منطقه پهناور گسترده شود. او می‌گوید: «بخشی از منطقه ۲۱ بافت قدیمی دارد و بخش دیگری از آن نوسازی شده است. شهرک‌های مختلف و پراکنده‌ای در این محدوده وجود دارند، برای همین منطقه تقریباً وسیعی را شاهد هستیم. از سوی دیگر، منطقه ۲۱ مهاجرپذیر است و اقوام مختلفی از سراسر کشور در آنجا سکونت دارند، این موضوع سبب شده است تا علاوه بر معماری و شهرسازی، در بخش فرهنگی و اجتماعی نیز بافت و ساختار متفاوت و متنوعی داشته باشد. بنابراین می‌طلبد تا به لحاظ فرهنگی در این منطقه کارهای بیشتری صورت بگیرد. به دلیل پراکندگی محله‌ها و شهرک‌های منطقه ۲۱، نمی‌توان چندان بودجه را به درستی توزیع و سرانه‌ها را به شکل مساوی برای همه محله‌ها تأمین کرد. بیشتر شهرک‌های منطقه ۲۱ در حوزه‌های مختلفی از جمله فرهنگی و خدمات شهری با مشکلات و کمبودهایی مواجه هستند و خدماتی که به آنها در این زمینه‌ها ارائه می‌شود، اندک است.»

سرمایه‌گذار و بخش خصوصی به دنبال جمعیت است

میزان حضور و سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در منطقه ۲۱ نسبت به مناطق همجوار، یعنی ۲۲ و ۵ بسیار اندک و ناچیز است. آقامیری تأکید می‌کند که بخش خصوصی برای حضور و سرمایه‌گذاری به دنبال نقاط پر جمعیت و شلوغ می‌رود. این ویژگی در منطقه ۲۱ کمتر به چشم می‌خورد: «باید توجه داشت که به دلیل جزیره‌ای و شهرکی بودن اغلب محله‌ها، نمی‌توان نیازهای آنها را به‌طور کامل و صد در صد تأمین کرد. جمعیت کم و دسترسی سخت سبب می‌شود تا سرمایه‌گذار و بخش خصوصی تمایلی برای حضور و فعالیت در چنین محله‌هایی را نداشته باشد. چون برای آن توجیه و منطق اقتصادی ندارد. برای مثال، اگر در یکی از این شهرک‌ها بازار میوه و تره‌بار ایجاد شود، ممکن است صاحبان غرفه‌های میوه و تره‌بار درآمد لازم را نداشته باشند. چون به سبب محصور و پراکنده بودن شهرک‌ها، جمعیت آنقدر نیست که بتوانند فروش خوب و مناسبی داشته باشند. به همین دلیل به مشکل بر خواهند خورد. بر این اساس سرمایه‌گذار ترجیح می‌دهد کار و سرمایه خود را به محله‌ها و مناطق پر جمعیت‌تر و شلوغ‌تر ببرد.»

شهرک‌سازی تعاونی‌های مسکن، بدون تأمین سرانه‌های لازم

آقامیری، فعالیت تعاونی‌های مسکن و ساخت شهرک‌ها را در نقاط مختلف آن‌هم بدون در نظر گرفتن سرانه‌های لازم، دلیل اصلی مشکلات منطقه ۲۱ عنوان می‌کند:

سیدمحمد آقامیری
عضو شورای شهر تهران

«هر کجا جمعیت بیشتر باشد، ناخودآگاه تمایل بخش‌های اقتصادی و خدماتی به آن سمت سرریز می‌شود تا مخاطبان بیشتری را پوشش دهند. اصناف و کسبه‌ای که در این قسمت‌های شلوغ و پر جمعیت‌تر فعالیت می‌کنند، درآمدشان بیشتر است و برای آنها توجیه اقتصادی دارد. این سبب می‌شود که ناخودآگاه به آن محله یا منطقه کشش بیشتری داشته باشند. بنابراین توزیع ناعادلانه بارگذاری جمعیت و ایجاد شهرک‌های متعدد که اغلب از سوی تعاونی‌های مسکن به وجود می‌آیند، بدون آنکه سرانه خدمات شهری در آنها مورد توجه قرار بگیرد، موجب می‌شود که بعدها مشکلاتی برای شهروندانی که در این شهرک‌ها سکونت دارند، ایجاد شود. البته این مشکلات قابل برطرف شدن است و برنامه‌ریزی‌های لازم وجود دارد تا مشکلات این شهرک‌ها به نوبت و بر اساس اولویت رفع شود. اما متأسفانه انجام چنین کاری در کوتاه‌مدت میسر نیست و نیاز به زمان دارد. طبیعی است که رفع مشکلات در محله‌هایی که جمعیت بیشتری دارند، در اولویت قراردارد. برای مثال، ۷۵ نقطه در شهر تهران شناسایی شده است که بازار میوه و تره‌بار ندارد. باید بتوانیم به لحاظ سرانه‌های در نظر گرفته شده و حجم جمعیت موجود، به نوبت این نقاط را پوشش دهیم. به همین نسبت هم کمبودهایی در زمینه فضای سبز، فضای فرهنگی مانند سینما و بسیاری موارد دیگر در مناطق و محله‌های مختلف تهران وجود دارد که هرکدام از آنها یکی یکی و به نوبت بر طرف خواهند شد. اما زمانبر است. همان‌گونه که اشاره شد درترتیب انجام کارها اولویت با محله‌های دارای جمعیت بیشتراست.»

از دیدن این نویسندگان جوان خوشحال شدم

عضو شورای شهر ششم، در بازدیدی که از کانون سیاه قلم و نویسندگان جوان منطقه ۲۱ داشت، فعالیت‌های چنین جوان‌هایی را سبب خوشحالی و خرسندی می‌داند: «در این بازدید از دیدن چنین جوان‌ها و نوجوان‌های فعال و توانمندی بسیار خوشحال شدم. مجموعه بسیار عالی و پویا که بچه‌ها به‌ویژه نوجوان‌ها را به نوشتن و انجام کارهای فرهنگی تشویق و کمک می‌کند تا ذوق و استعداد و توانمندی آنها شکوفا شود. فعالیت‌هایی از این دست بسیار ارزشمند است. نوجوان‌های ما زمانی که حمایت می‌شوند و قلم به دست می‌گیرند، می‌توانند آینده خوبی برای خود و جامعه و فرهنگ کشور رقم بزنند. از سوی دیگر فعالیت‌هایی از این دست سبب می‌شود تا سرانه مطالعه در جامعه افزایش پیدا کند. ضمن اینکه سطح توانمندی علمی جامعه نیز افزایش می‌یابد و این موارد خود به تنهایی بسیار مؤثر و ارزشمند است. اینکه بچه‌ها و نسل جوان ما دغدغه‌های فرهنگی داشته باشند و مسائلی را که به آن فکر می‌کنند، بر روی کاغذ بیاورند، بسیار خوب است و باید کارهایی از این دست، بسط و گسترش پیدا کند. برای موضوع‌های فرهنگی باید سوبسید داده شود و این امری طبیعی است. اگر کسی بخواهد در حوزه فرهنگی سرمایه‌گذاری کند، اگر سوبسیدی به آن تعلق نگیرد، بی‌شک برای سرمایه‌گذاری توجیه اقتصادی ندارد. مسائل فرهنگی جزو مسائلی است که هم شهرداری و هم دولت باید به آنها سوبسید بدهد. اگر فعالیت‌هایی مانند همین نویسندگان جوان در محله‌های دیگر نیز توسعه یابد، بسیار ارزشمند است. البته انجام هر کاری، افراد توانمندی می‌خواهد تا پای کار بایستند و ذوق و انگیزه لازم را داشته باشند. افرادی که در کانون سیاه قلم حضور دارند، افرادی هستند که سال‌ها در این حوزه فعالیت کرده‌اند و به تعبیری نبض کار در دستشان است و می‌دانند چه جذابیت‌هایی باید وجود داشته باشد که جوان‌ها و نوجوان‌ها تشویق و ترغیب شوند تا به نوشتن و انجام کارهای فرهنگی تمایل پیدا کنند. هرکدام از این بچه‌ها در آینده می‌توانند خودشان به تنهایی انجمن‌های مشابه‌ای را در نقاط دیگر راه‌اندازی کنند و لیدرهای فرهنگی باشند.»

برنامه‌ریزی برای حل مشکلات حمل‌ونقل عمومی

نایب رئیس کمیسیون عمران و حمل‌ونقل شورای‌شهر درباره مشکلات منطقه در حوزه حمل‌ونقل عمومی نیز ابراز امیدواری می‌کند تا این مشکلات هرچه زودتر مرتفع شود: «در زمینه حمل‌ونقل عمومی همه مشکلات مربوط به این حوزه در کمیته حمل‌ونقل شورای‌شهر در حال بررسی و برنامه‌ریزی است تا کارهای لازم انجام شود. البته در زمان شورای‌شهر پیشین، اتوبوس‌هایی خریداری شده است که می‌تواند در کاهش مشکلات مربوط به حمل‌ونقل عمومی بسیار مؤثر باشد. چون تعدادی از اتوبوس‌ها از رده خارج شده‌اند یا نیاز به تعمیرات اساسی دارند.»

گلایه شهروندان از کاهش عرض بلوار گلها با ایجاد مسیر دوچرخه‌سواری

مسیر دوچرخه‌سواری؛ بماند یا جمع شود؟

مهدی اسماعیل‌پور

«مهدی چمران»، رئیس شورای‌شهر تهران از همان روزهای نخست فعالیت شورای‌شهر اسلامی دوره ششم، بر لزوم بازنگری در سیاست ساخت مسیرهای ویژه دوچرخه در شهر تهران تأکید و اعلام کرد این مسیرها از کارایی لازم برخوردار نیستند. یکی از این مسیرهای ویژه دوچرخه‌سواری که انتقاد بسیاری به جانمایی و کارکرد آن وارد است، در منطقه ۲۱ قرار دارد. صحبت از بلوار «گلها» است که از یک سو به بزرگراه «فتح» (جاده قدیم) و از سمت دیگر به بزرگراه «شهید لشکری» (جاده مخصوص) می‌رسد و با توجه به اینکه اماکن پر ترددی مانند ساختمان شماره ۲ شهرداری منطقه، کلانتری ۱۵۰ تهرانسر، بوستان بانوان، بوستان ترافیک، معاونت حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری، چند مرکز تفریحی و رفاهی و مکانیکی‌ها در این راسته قرار دارند، تردد و رفت‌وآمد وسایل نقلیه سبک و سنگین در این محور زیاد است. مسیر دوچرخه‌سواری بلوار گلها که در هر ۲ لاین شمال به جنوب و برعکس ایجاد شده، علاوه بر اینکه با استقبال اهالی تهرانسر روبه‌رو نشده است و استفاده‌ای از آن نمی‌کنند، مشکل ثانویه‌ایی نیز به دنبال خود داشته است. باریک شدن مسیر و اختلال در حرکت خودروها به‌ویژه در ساعت‌های پر ترافیک، موضوعی است که برخی از اهالی محله نسبت به آن معترض هستند. با توجه به موارد مطرح شده ضمن بررسی مشکلات مسیر دوچرخه‌سواری بلوار گلها، به دنبال این سؤال رفتیم که با توجه به تغییر رویکرد مدیریت جدید شهری نسبت به مسیرهای ویژه دوچرخه چه سرنوشتی در انتظار طرح‌های اجرا شده خواهد بود؟

برخی از اهالی «تهرانسر» از ساخت مسیرهای ویژه دوچرخه و باریک شدن بلوار گلها که ترافیک این محور پر رفت‌وآمد را تشدید می‌کند، ناراضی هستند. «مهدی گل‌محمدی» که ساکن یکی از کوچه‌های منتهی به بلوار گلها است، در این‌باره می‌گوید: «مسیر دوچرخه‌سواری که در بلوار گلها ایجاد کرده‌اند، هیچ کاربرد و استفاده‌ای ندارد و تاکنون ندیده‌ام که حتی یک نفر در این مسیر دوچرخه‌سواری کند و تنها سبب باریک شدن بلوار و ایجاد ترافیک شده است. نمی‌دانم روی چه حساب و کتابی چنین مسیر دوچرخه‌سواری را در اینجا درست کرده‌اند، آن‌هم در شرایطی که بلوار گلها مسیر رفت‌وآمد عابران پیاده هم نیست. تعداد کسانی که در طول شبانه‌روز پیاده در این محور تردد دارند می‌توان با انگشتان دست شمرد! در مجموع این مسیر هیچ خیری برای محله ندارد.»

«منیره تهرانی» یکی دیگر از ساکنان تهرانسر است که نظر مثبتی بر این مسیر دوچرخه‌سواری ندارد: «واقعاً هیچ‌کسی از این مسیر برای دوچرخه استفاده نمی‌کند و در یک‌سالی که اینجا ساخته شده است، شاید ۵ تا ۶ نفر را دیده باشم که در حال رکاب زدن در این مسیر باشند. اصلاً چرا باید کسی بخواهد با دوچرخه از این سر بلوار گلها به آن سو برود؟ انقدر وسیله نقلیه از اینجا عبور می‌کند که خیلی راحت می‌توان سوار تاکسی، اتوبوس و یا مسافرکش‌های شخصی شد. دیگر چرا باید برای رفت‌وآمد در چنین مسیرهایی کسی چند میلیون پول بدهد و دوچرخه بخرد؟»

دوچرخه‌سواری در بلوار گلها خطرناک است

دبیر شورایاری محله «باشگاه نفت» تهرانسر نیز از منتقدان اجرای طرح مسیرهای ویژه دوچرخه به‌ویژه در بلوار گلها است. می‌گوید: «صحبت‌هایم را با یک پرسش ساده آغاز می‌کنم. کدامیک از ما حاضر می‌شویم به فرزند دلبندمان اجازه دهیم در حاشیه بلوار گلها که بین ۲ بزرگراه قرار گرفته است، با توجه به میزان و سرعت تردد وسایل نقلیه در آنکه دست‌کمی از یک بزرگراه ندارد، دوچرخه‌سواری کند؟ در اینجا مهم‌ترین و نخستین مسئله، داشتن امنیت و آرامش است که مسیر دوچرخه‌سواری بلوار گلها فاقد آن است. حتی اگر خود مسیر امن شده باشد باز هم دوچرخه‌سوار باید از یک‌جا وارد این مسیر و در جایی دیگر از آن خارج شود که در آن قسمت‌ها احتمال بروز حادثه برای دوچرخه‌سوار وجود دارد. اصل کار یعنی توسعه و ترویج دوچرخه‌سواری خوب و درست است، اما شیوه سیاستگذاری و اجرای طرح خوب نیست. به نظر می‌رسد که بدون هیچ‌گونه تحقیق و مطالعه‌ایی فقط خواسته‌اندکاری کرده باشند، چون در این بلوار هیچ توجیه و دلیل منطقی برای ایجاد مسیر دوچرخه‌سواری وجود ندارد. این محور فضای خاص و چندانی برای خرید ندارد که سبب شود تا کسی برای رفتن به سوپرمارکت، فروشگاه و پاساژ بخواهد با دوچرخه برود، از سوی دیگر بافت مسکونی زیادی در حاشیه این بلوار وجود ندارد و در آنجا بیشتر تعمیرگاه‌ها، خدمات خودرویی، فروش لوازم یدکی و مواردی از این دست را قرار دارد.»

داود حاج اسفندیاری
دبیر شورایاری محله

«داود حاج اسفندیاری» بر این باور است طرح‌هایی مانند مسیرهای ویژه دوچرخه‌سواری در منطقه‌ای مانند ۲۱ جواب نمی‌دهد. او می‌گوید: «در نگاه کلی‌تر باید بگویم که قرار نیست هر طرح و برنامه‌ای که اجرا می‌کنیم به‌طور یکسان در همه مناطق و محله‌ها اجرا شود. باید مطالعه و تحقیق انجام شود که آیا ظرفیت و نیاز به اجرای طرح در آن محله و منطقه وجود دارد یا خیر؟ برای مثال، مسیر دوچرخه‌سواری ممکن است در ۵ تا۶ منطقه که فضا و ظرفیت مناسبی دارند، خوب و موفقیت‌آمیز باشد. در محله لاکچری که ساختمان‌ها استخر و جکوزی دارند، استخر عمومی دایر نمی‌کنند، چون کسی به آن نیاز ندارد و استقبالی از آن نمی‌شود. نیاز و خواسته‌های مردم تهرانسر و منطقه ۲۱ موارد دیگری است، برای همین کسی از مسیرهای ویژه دوچرخه‌سواری به‌ویژه مسیر بلوار گلها استفاده نمی‌کند و برعکس بسیاری از مردم از وجود آن ناراحت و ناراضی هستند. محله‌های منطقه ۲۱ جزیره‌ای هستند و در بین بزرگراه‌ها قرار گرفته‌اند و ظرفیت ایجاد مسیرهای دوچرخه‌سواری شهری را ندارند.»

معاون حمل‌ونقل و ترافیک شهردار منطقه ۲۱:

کاهش عرض بلوار گلها، ارتباطی به مسیر دوچرخه‌سواری ندارد

«محمدرضا سالمی»، معاون حمل‌ونقل و ترافیک شهردار منطقه ۱۲، درباره سرنوشت مسیرهای دوچرخه‌سواری به‌ویژه مسیر دوچرخه‌سواری بلوار گلها با رویکرد جدید مدیریت شهری می‌گوید: «یکی از برنامه‌های اصلی مدیریت پیشین شهر تهران، توسعه مسیرهای دوچرخه‌سواری در محله‌ها بود که بر همین اساس چندین مسیر دوچرخه در تهرانسر ساخته شد یا در دست ساخت بود که با رویکرد جدید مدیریت شهری، اجرا و ادامه طرح‌های دوچرخه‌سواری تا تعیین تکلیف نهایی و قطعی، متوقف می‌شود. درباره مسیرهای ساخته شده و اینکه چه تصمیمی درباره آنها گرفته خواهد شد، منتظر تعیین تکلیف و ابلاغ رسمی از سوی شهرداری مرکز و شورای‌شهر هستیم. اما درباره اینکه مسیرهای ساخته شده جمع می‌شوند یا خیر، با توجه به هزینه‌های زیادی که برای ساخت آنها صرف شده است، بعید می‌دانم چنین اتفاقی بیفتد. درباره مسیر دوچرخه‌سواری بلوار گلها و باریک شدن مسیر نیز باید به این نکته اشاره کنم که کوچک کردن عرض خیابان در این بلوار با هدف کاهش سوانح رانندگی ایجاد شده است. متأسفانه با توجه به شیبی که در این محور وجود دارد، خودروها اغلب با سرعت زیاد تردد می‌کنند. اصلی در مباحث ترافیکی وجود دارد که هر چقدر عرض خیابان کمتر باشد، سرعت وسایل نقلیه نیز کمتر می‌شود. برای کاهش سرعت وسایل نقلیه با باید دست‌اندازهای متعدد گذاشته شود که با توجه به تردد آمبولانس‌هایی که بیماران اورژانسی را به بیمارستان «شماره دو» منتقل می‌کنند، این کار می‌تواند سلامت بیماران را تهدید کند. در نتیجه، راه‌حل دوم یعنی باریک کردن معبر می‌تواند گره‌گشا باشد. برای مسیر دوچرخه‌سواری حاشیه بلوار گلها نیز می‌توانیم کاربری دیگری در نظر بگیریم.»

محمدرضا سالمی
معاون حمل‌ونقل و ترافیک شهردار منطقه ۲۱

مددسراهای منطقه ۵
در شب‌های سرد پاییزی
پررفت‌وآمدتر شده است

«مهر» و «یلدا» سقفی برای بی‌خانمان‌ها

ثریا روزبهانی

سرما که از راه می‌رسد، موضوع «سقف بالای سر» و «خانه و غذای گرم» مهم‌ترین دغدغه برای افراد بی‌خانمان است. کم نیستند افراد بی‌خانمانی که در شب‌های سرد سال کنار پارک‌ها و خیابان‌ها از سرما یخ زده‌اند و دیگر چشم‌هایشان به طلوع صبح نرسیده است. نخستین سوز سرما که از راه می‌رسد، مددسراهای شهر، درهایشان را بر روی افراد بی‌خانمان باز می‌کنند و خانه و کاشانه‌ای برای آنها می‌شوند. مددسرای «یلدا» برای بانوان و مددسرای «مهر» ویژه آقایان، مددسراهای دائمی منطقه۵ شهرداری هستند که پس از شیوع ویروس «کرونا» شبانه‌روز برای کارتن‌خواب‌ها جای دارند. شب‌های سرد کارتن‌خواب‌ها کش می‌آید. کند می‌شود و خیال صبح ندارد. سرد و تاریک است و در همان یک شب، هزار و یک اتفاق می‌افتد تا خورشید طلوع کند. بعضی از این شب‌ها اما گرم و روشن است و کارتن‌خواب‌ها قدر این شب‌های گرم گرمخانه‌ها را می‌دانند.

حوالی ۵ بعدازظهر و نزدیک غروب است. یکی یکی سر و کله‌شان پیدا می‌شود. لباس‌هایشان را به امانت تحویل می‌دهند تا روز بعد که قرار است دوباره همان لباس‌های زهوار در رفته را بر تن کنند، لباس فرم اجباری به تن می‌کنند. نام و نام خانوادگی و سن، تنها مشخصاتی است که باید برای ورود به مددسرا ثبت شود و کار تمام است. اکنون خیالشان راحت است که سقفی بالای سر دارند و سرشان را روی بالش گرم و نرم می‌گذارند و از سرما یخ نمی‌زنند. اینجا انگار برای ساکنانش انتهای دنیا است. اینجا همانجایی است که می‌دانند شب برایشان راحت‌تر صبح می‌شود.

«خاطرخواه دخترعمویم بودم و همین عاشقی کار دستم داد. ورزشکار بودم و حسابی به زور بازویم می‌نازیدم. همه از من حساب می‌بردند. رابطه‌ام با خانواده شکرآب شد و از خانه بیرون زدم و ۵ سالی است، برنگشتم.» اینها حرف‌های «امید» است. ۳۸ سال سن دارد و پیش از اعتیاد، «خیاط» بوده است. می‌گوید: «پس از ترک خانه، شب و روز در خیابان‌ها آواره بودم. برای نخستین بار با یکی از همین کارتن‌خواب‌ها «تریاک» مصرف کردم و با همان بار اول، مزاض زیر زبانم رفت.» او ادامه می‌دهد: «با هر بار مصرف فکر می‌کردم همه بدبختی‌هایم از یادم می‌رود. ۳ سال تریاک، ۷ ماه «هروئین» و پس از آن «متادون» مصرف کردم. اکنون نه پولی دارم و نه خانواده‌ای و نه حتی جایی برای خوابیدن. گاهی به مادرم زنگ می‌زنم، قربان صدقه‌ام می‌رود، اما خبر ندارد به چه حال و روزی افتادم. گلایه می‌کند که چرا برنمی‌گردم. ترجیح می‌دهم خیال کند هنوز با آنها قهرم تا اینکه بفهمد چه بلایی سر زندگی‌ام آورده‌ام. در یکی از پارک‌های محله «کن» نشسته بودم که چند نفر به سراغم آمدند و فهمیدند جایی برای خواب ندارم. به مددسرا معرفی‌ام کردند. اکنون ماه‌ها است شب‌ها اینجا می‌مانم و روزها به دنبال کار هستم. هنوز هیچ هدفی برای زندگی‌ام ندارم، تنها می‌دانم این‌بار می‌خواهم پاک بمانم.»

بیکاری راه اعتیاد را باز کرد

چند نفری از آنها سن و سالی دارند و بی‌شک هرکدام بچه‌هایی دارند که چشم‌انتظارشان هستند. هر ۲ نفر ۵۰ و اندی سن دارند. گذر عمر در موهای سفید و پریشان «علی» پیدا است. کارمند اداره دولتی بوده و با بگومگوهای رئیس و کارمندی اداره کنار نیامده و سال ۷۵ از کار بیکار شده است. بیکاری برایش اعتیاد آورده، او را از زن و فرزندش جدا کرده و در نهایت کارتن‌خواب شده است. در تمام مدتی که از زندگی و فرزندانش حرف می‌زند، سر به زیر است. چند ماهی است پاک شده، اما روی برگشت به خانه را ندارد. «باقر» یکی دیگر از کارتن‌خواب‌های مددسرا است. او نه معتاد است نه حتی سیگاری. بی‌خانمان و پیشه‌اش دستفروشی است. او می‌گوید: «۵ خواهر و برادر هستیم. همه با پدر و مادرم مشکل داشتیم و هرکدام به نحوی از خانه بیرون زدیم. از وقتی چشم باز کردم، آقام با ما لج بود و انگار نه انگار که ما بچه‌هایش بودیم. چند سالی می‌شود که از «کرج» برای پیدا کردن کار به تهران آمدم و با مسافرکشی کارم را آغاز کردم و پس از چند ماه برای راه انداختن کار و کاسبی بهتر، همان ماشین را هم فروختم و بیکار ماندم! آنقدر در ترمینال «آزادی» شب را صبح کردم تا تابلو شدم. ۳ سال است جا و مکان ندارم. شب‌های کارتن‌خواب صبح نمی‌شود و هزار و یک‌گیر و گرفتاری دارد. اکنون چند ماهی است در مددسرا می‌خوابم.»

سرپناه ۱۷۰ بی‌خانمان

هنوز هستند کسانی‌که سرشان بر روی بالش گرم و نرم به خواب نمی‌رود و فکرشان در پشت پاکسوچه‌های شهر پرسه می‌زند تا بی‌خانمانی گرسنه، شب‌اش را صبح نکند. «محمدمهدی قشقایی»، مدیر مرکز رفاه و خدمات اجتماعی شهرداری منطقه۵، از شب‌هایی برایمان می‌گوید که تا صبح محله‌ها را برای پیدا کردن افراد بی‌خانمان طی کرده‌اند. او می‌گوید: «با سرد شدن هوا و شیوع ویروس کرونا، مددسرای بانوان و آقایان به‌صورت ۲۴ ساعته از بی‌خانمان‌های منطقه نگهداری می‌کند. پزشک و مشاور به شکل ثابت در مددسرا حضور دارند. برای هر وعده به این افراد، غذای گرم و میان وعده داده می‌شود. مددسرا در همه روزهای سال به‌ویژه روزهای سرد سال، سرپناه ۱۲۰ بی‌خانمان مرد و ۵۰ زن است. در مددسرا به روی افراد بی‌خانمان باز است. ورود و خروج به این مددسرا اختیاری است و هیچ‌کس به اجبار به این خانه‌های گرم آورده نمی‌شود. در مددسرا هیچ اجباری در نگهداری این افراد وجود ندارد و آنها ترجیح می‌دهند در این سرما، صبح‌ها نیز در مددسرا بمانند. علائم سلامتی هر فرد در رابطه با احتمال ابتلا به کرونا بررسی می‌شود و در صورت مشاهده فرد مشکوک، روند آزمایش و درمان پیش گرفته می‌شود. تاکنون مورد کرونایی در این مددسراها گزارش نشده است. پس از پذیرش، ماسک در اختیار آنها قرار می‌گیرد، سپس ضدعفونی می‌شوند و موظف هستند استحمام کنند.»

سقفی برای زنده ماندن

غم عالم در نگاهشان نشسته و ظاهرشان شکسته است. مددسرا اگرچه کوچک است اما باوجود ظرفیت کم در آن بر روی همه باز است. مهمانان این خانه خوب می‌دانند شب بیرون خوابیدن شوخی نیست! رئیس اداره خدمات اجتماعی شهرداری منطقه به تعداد پذیرش کارتن‌خواب‌ها اشاره می‌کند: «این منطقه وسعت زیادی دارد و فضای بی‌دفاع شهری آن هم کم نیست. هم‌چنین نباید از حاشیه «ورودره فرحزاد» و باغ‌های کن که محل تجمع معتادان و کارتن‌خواب‌ها است، غافل شد. به همین دلیل به‌صورت مستمر از سوی هر ۷ ناحیه از ساعت ۶ تا ۱۲ شب، نقاطی که امکان حضور کارتن‌خواب‌ها در آن وجود دارد، رصد می‌شوند. چون این منطقه دارای حریم و ورودی شهرهای شمالی کشور از این نقطه است، در نتیجه تعداد کارتن‌خواب‌ها و افراد معتادش نیز در مقایسه با مناطق دیگر بیشتر است. اعتیاد و کارتن‌خوابی موضوعی نیست که شهرداری به تنهایی متولی آن باشد، بلکه سایر نهادها مانند سازمان «بهزیستی»، «نیروی انتظامی»، «کمیته امداد امام خمینی»(ره) و وزارت «رفاه و خدمات اجتماعی» نیز از جمله ارگان‌هایی هستند که هم اعتبار لازم دارند و هم جزو شرح وظایف آنها است. هم‌چنین آنها قدرت اجرایی برای این کار دارند. این ارگان‌ها باید در کنار یکدیگر به شکل هماهنگ برای حل این معضل قدم بردارند. این مسئله از جمله موضوع‌هایی است که در بازدید اعضای «شورای شهر» از این مراکز بیان می‌شود. این روزها با سرد شدن هوا در تهران و مشکلات جدی برای کارتن‌خواب‌ها، بهتر است اگر در منطقه با کارتن‌خوابی مواجه شدید، محل حضور آنها را به سامانه ۱۳۷ اطلاع دهید تابرای جابه‌جایی آنها به گرم‌خانه‌ها اقدام شود.»

اشتغالزایی به شرط پاکی

«محمدمهدی قشقایی»، مدیر مرکز رفاه و خدمات اجتماعی شهرداری منطقه۵ درباره فعالیت مرکز «بهاران»، دیگر پایگاه ارائه‌دهنده خدمات اجتماعی منطقه اشاره می‌کند و می‌گوید: «علاوه بر مددسراهای منطقه، در گرمخانه آقایان و بانوان، مرکز «کاهش آسیب اجتماعی» نیز مستقر است. معمولاً افرادی که در مددسراها پذیرش می‌شوند، معتاد هستند و اجباری برای ترک آنها وجود ندارد. هم‌چنین ورود و خروج آنها به اختیار خودشان است. اما زمانی‌که مددجو تمایل دارد تا اعتیادش را ترک کند به مرکز بهاران اعزام می‌شود. مددجو در هنگام مراجعه به مجتمع، از سوی مسئول پذیرش، کارهای اولیه‌اش انجام می‌شود و برای رفع دودلی‌ها و تردیدها در طول درمان، مورد مصاحبه انگیزشی و روان‌شناسی قرار می‌گیرد و پرونده برایشان تشکیل می‌شود. هم‌چنین تشکیل پرونده پزشکی، ارجاع به مراکز بهداشت برای انجام آزمایش ۳گانه، بررسی پذیرش‌شدگان از نظر سلامت روان، ارجاع به مراکز درمانی یا بیمارستان‌ها در صورت نیاز، از جمله فعالیت‌های این مرکز در بخش بهداشت و سلامت است. چراکه این مرکز با داشتن کارشناسان ارشد روان‌شناسی و مشاوره، به‌طور مستمر و براساس برنامه زمان‌بندی به مددجویان جلسات مشاوره فردی و انگیزشی ارائه می‌دهند. رویکردهای مشاوره با تأکید بر شناختی_رفتاری، واقعیت درمانی و مرور زندگی است. در جلسات مشاوره خانواده، نقش اعضای خانواده در بهبودی و حفظ آن تأکید می‌شود. این جلسات به همت کارشناس ارشد مشاوره خانواده انجام می‌شود. از سوی دیگر، برنامه اصلاح رفتار شامل برنامه‌هایی مانند مشاوره روان‌شناسی، برنامه‌های منظم روزانه، کارگاه‌های آموزشی و جلسات دینی و مذهبی برای آنها در نظر گرفته شده است. هرکدام از این مراحل دوباره به بخش‌های دیگری تقسیم می‌شوند. برای مثال، مشاوره روان‌شناسی شامل مشاوره فردی و انگیزشی، مشاوره خانواده و گروه درمانی است. برنامه‌های منظم نیز به‌ترتیب ورزش، کتابخوانی، تماشای تلویزیون و اجرای برنامه‌های هنری است. هم‌چنین برای افرادی که ترک کرده‌اند و مورد صلاحیت هستند، موضوع اشتغالزایی مطرح است. آنها پس از گذراندن این دوران و تأییدیه پاکی آنها در بخش‌های فضای سبز و خدماتی شهرداری منطقه مشغول به کار می‌شوند. تاکنون تعداد بی‌شماری از این افراد برای کار معرفی شده‌اند و اکنون مشغول کار هستند.»

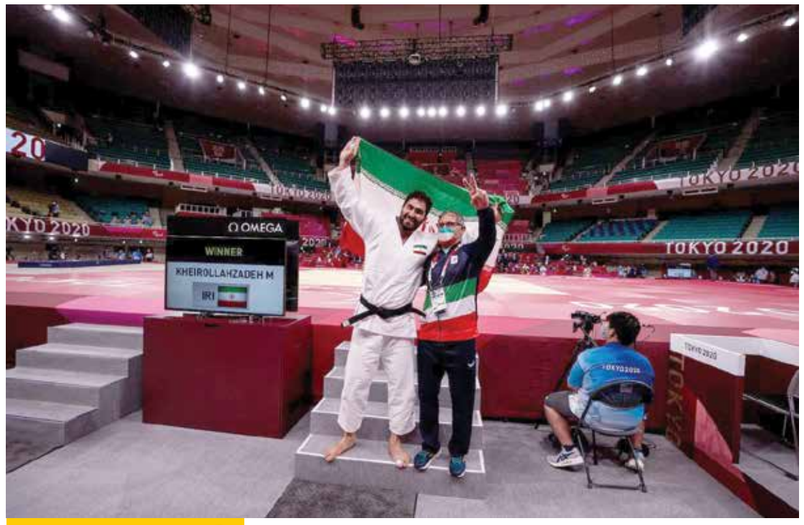

دارنده طلای پارالمپیک توکیو:

امکانات منطقه برای ورزش حرفه‌ای مناسب نیست

مهدی اسماعیل پور

کمتر از ۲ سال پیش به تهران آمد و در محله شهرک «فرهنگیان و آزادی» در منطقه ۲۱ ساکن شد. در آن روزها کمتر کسی این ورزشکار جوان و ملی‌پوش را که قهرمانی جهان را نیز در کارنامه خود دارد، می‌شناخت. اما کسب مدال طلای «پارالمپیک» در رشته «جودو» سبب شد تا اهالی شهرک، «محمدرضا خیرالله‌زاده» را به‌عنوان یک ورزشکار قهرمان و مرد طلایی محله بشناسند. از اینکه در این محله زندگی می‌کند و چنین همسایه‌هایی دارد، راضی است و برای همین اجاره نامه‌اش را برای یک سال دیگر تمدید کرده است و می‌گوید اگر روزی بخواهد خانه‌ای خریداری کند، بی‌شک شهرک آزادی نخستین گزینه‌اش خواهد بود.

محمدرضا خیرالله‌زاده، متولد ۱۳۷۱ است که حدود ۲ سال پیش از شمال کشور به تهران آمد و از همان زمان تاکنون در شهرک آزادی سکونت دارد: «متولد و ساکن شهر «بابل» هستم، اما ۲ سال است که به دلیل شرایط‌کاری و ورزشی به تهران آمده‌ام و از زمانی که متاهل شدم در محله شهرک آزادی سکونت دارم. حضورم در تهران برای شرکت در اردوها و مسابقات موجب شد تا با همسرم که اهل تهران است، آشنا شوم و ازدواج کنم. برای اینکه به محل زندگی همسرم و هم‌چنین محل برگزاری اردوهای تیم‌ملی جودو که در مجموعه ورزشی «آزادی» برگزار می‌شود، نزدیک باشم، منطقه ۲۱ و شهرک آزادی را برای محل سکونت انتخاب کردم. انتخاب این محله دلیل دیگری نداشت و شناخت چندانی هم از اینجا نداشتم.» دارنده مدال طلای پارالمپیک «توکیو» درباره سابقه ورزشی و مدال‌های جهانی و بین‌المللی که تاکنون کسب کرده است، به همشهری محله می‌گوید: «از سال ۱۳۸۷ تاکنون، عضو تیم‌ملی جودو هستم و در این رشته ورزشی فعالیت دارم. علاقه من به جودو به سبب تماشای مسابقه آقای «میران» در مسابقات المپیک «۲۰۰۴»، آغاز شد و از همان زمان یعنی حدود سال ۱۳۸۶ در شهرستان «آمل»، ورزش جودو را شروع کردم و یک سال بعد عضو تیم‌ملی «جوانان» شدم. در سال ۱۳۹۵ به عضویت تیم‌ملی «کم بینایان» درآمدم. علاوه بر مدال طلای پارالمپیک توکیو، مدال طلای مسابقات جهانی ۲۰۱۸ «برتغال» و مدال نقره مسابقات آسیایی ۲۰۱۸ «جاکارتا» را نیز در کارنامه ورزشی خود دارم.»

محله‌ای آرام با همسایه‌های خوب

ورزشکار طلایی شهرک آزادی، مهم‌ترین ویژگی این محله‌ها را آرامش و همسایه‌های خوب می‌داند: «تا به امروز همه محله‌های تهران را ندیده‌ام، چون شهر تهران آنقدر وسعت دارد که نمی‌توان همه جای آن را دید، اما محله شهرک آزادی محله‌ایی آرام و به دور از هر نوع سر و صدایی است. من و همسرم که هر ۲ ورزشکار هستیم، شرط نخستمان برای انتخاب محل زندگی آرامش بود تا بتوانیم در فعالیت‌های ورزشی‌مان موفق باشیم. خوشبختانه شهرک آزادی این آرامش را دارد. این محله کاملا بومی است و اهالی بسیار خوبی دارد. به‌ویژه همسایه‌های ما که درجه یک هستند. با اینکه همسایه‌ها ما را نمی‌شناختند اما وقتی متوجه موفقیت من در مسابقات پارالمپیک توکیو شدند، استقبال بسیار خوبی از من داشتند و حتی برایم گوسفند قربانی کردند. وجود این همسایه‌ها و آرامش محله سبب شد تا برای سال دوم نیز اجاره نامه خانه را تمدید کنیم. به دوستان و آشنایان که برای فعالیت‌های ورزشی می‌خواهند در تهران و نزدیک استادیوم آزادی سکونت داشته باشند، شهرک آزادی را توصیه می‌کنم. چون به گمانم این محله بسیار خوب است.»

آموزش تکواندو به جوانان محله

قهرمان المپیک توکیو از آمادگی و علاقه‌اش برای آموزش جودو و دفاع شخصی، به هم‌محله‌ای‌هایش می‌گوید: «برای داشتن فعالیت ورزشی در محله، تاکنون در این‌باره با شهردار منطقه صحبتی نداشته‌ام. اما از سوی سرای محله فرهنگیان و بسیج پیشنهادهایی به من داده شد تا در زمینه آموزش جودو و دفاع شخصی کلاس‌هایی را برگزار کنم و من هم با کمال میل رضایت خود را اعلام و درخواست کردم تا برای این کار مهم بستر و امکانات لازم فراهم شود. ورزش جودو ورزشی است که نمی‌توان آن را در فضای نامناسب یا در «تاتامی تکواندو» انجام داد و اگر شرایط تمرین استاندارد نباشد، بی‌شک بچه‌ها دچار آسیب می‌شوند. بنابراین لازم است که تاتامی جداگانه‌ای برای جودو داشته باشیم و این حداقل امکانات مورد نیاز برای این ورزش است.

امکانات ورزشی محله خوب نیست

خیرالله‌زاده مهم‌ترین نقطه ضعف شهرک فرهنگیان و آزادی را کمبود امکانات ورزشی عنوان می‌کند: «شهرک آزادی مانند دیگر محله‌های شهر تهران، نقطه ضعف هم دارد. برای مثال، در این محله باشگاه ورزشی حرفه‌ای برای علاقه‌مندان به ورزش جودو وجود ندارد. همین موضوع به یکی از دغدغه‌های من تبدیل شده است که خارج از اردو، در این محدوده فضای مناسبی برای تمرین پیدا نمی‌کنم. منظورم فضایی است که شرایط و امکانات خوب و کاملی برای ورزش حرفه‌ای داشته باشد. هرچقدر در این اطراف و حتی محله «تهرانسر» جست‌وجو کرده‌ام تاکنون فضایی که مناسب فعالیت ورزشی‌ام باشد، پیدا نکرده‌ام. اغلب باشگاه‌های بدنسازی در زیر زمین هستند و شرایط استانداردی ندارند. هم‌چنین در این محدوده پیست و جای مناسبی برای دویدن وجود ندارد تا مردم بتوانند با خیالی آسوده و در شرایط مناسب، ورزش و تمرین کنند. بیشتر اهالی که قصد پیاده‌روی دارند، به بلوار اصلی محله مراجعه می‌کنند. زمین آنجا آسفالت است و نمی‌توان به درستی و به دور از هرگونه خطری بر روی آن دوید و نرمش کرد. با توجه به استعدادها و پتانسیل محله فرهنگیان و آزادی در زمینه ورزش که امسال نیز ۳ نفر از ساکنان آن موفق به کسب مدال طلا در المپیک و پارالمپیک توکیو شدند، باید امکانات ورزشی مناسبی برای شهرک فراهم شود تا درشان و لیاقت اهالی آن باشد. واقعاً به ندرت پیش می‌آید که محله‌ایی ۳ مدال‌آور المپیکی و پارالمپیکی داشته باشد. گمان نمی‌کنم هیچ‌کدام از دیگر محله‌های تهران، چنین چیزی را تجربه کرده باشند. من، «مهدی اولاد» و «جواد فروغی»، ساکن شهرک‌های فرهنگیان و آزادی و «انصار» هستیم. «علی داودی» که مدال نقره وزنه‌برداری المپیک را کسب کرد، ساکن شهرک «غزالی» است. منطقه ۲۱ دارای ۴ مدال‌آور است. اما امکانات ورزشی موجود با این موفقیت‌ها، همخوانی ندارد و هم تراز نیست. در نقطه مقابل فضای سبز، بومی بودن و داشتن آرامش و امکانات رفاهی این شهرک، نقطه قوت محله است. هم‌چنین منطقه ۲۱ به سبب تفریحی نیز امکانات و مکان ویژه‌ایی ندارد. ما برای گردش و تفریح به دریاچه «چیتگر» در منطقه ۲۲ می‌رویم.»

شهروندان همیشه به من لطف داشتند

او درباره اینکه رفتار مردم محله پیش و پس از قهرمانی در پارالمپیک چه تغییری کرده است می‌گوید شهروندان همواره به او لطف داشتند. در گذشته به‌عنوان یک همسایه و اکنون به‌عنوان یک قهرمان. او می‌گوید: «پیش از قهرمانی در مسابقات پارالمپیک، افراد بسیار اندکی من را می‌شناختند. البته حق داشتند، چون تازه به اینجا آمده بودم. در آن زمان با اینکه اغلب همسایه‌ها نمی‌دانستند بازیکن تیم‌ملی هستم، اما همواره به من لطف داشتند. زمانی که از مسابقات بازگشتم، مردم و همسایه‌ها به خوبی از من استقبال و مراسم تجلیل برگزار کردند. آنقدر مردم این محله خوب هستند که اگر روزی بخواهم خانه‌ایی خریداری کنم، شهرک آزادی، گزینه نخست من خواهد بود.» خیرالله‌زاده درباره اینکه برای رفت‌وآمد در محله و منطقه مشکلی ندارد، می‌گوید: «به دلیل شرایط و شیوع «کرونا» با تاکسی اینترنتی تردد می‌کنم. چون ما ورزشکاران تیم‌ملی لازم است که بیشتر از دیگر شهروندان مراقب باشیم و مراعات کنیم. البته من بیشتر در اردو هستم.»

۱۷
زمین چمن مصنوعی در منطقه ۲۱ وجود دارد که ۳ زمین آن بزرگ و ۱۴ زمین دیگر به شکل سالنی است.

۱۲
ایستگاه ورزش صبحگاهی در منطقه برای آقایان و ۵ ایستگاه برای بانوان فعال است.

مدیر اداره ورزش شهرداری منطقه ۲۱:

برنامه‌های ورزشی طبق نیازسنجی‌ها انجام می‌شود

«کرونا» اغلب فعالیت‌های ورزشی را محدوده کرده است و امکان حضور شهروندان در ورزشگاه‌های سرپوشیده وجود ندارد. اما مدیران شهری منطقه ۲۱ برای اینکه ساکنان و دوستداران ورزش از این فعالیت مهم باز نمانند، برنامه‌های خود را براساس شرایط موجود برنامه‌ریزی کرده‌اند. «رحیم احمدزاده»، مدیر اداره ورزش شهرداری منطقه ۲۱، درباره فعالیت‌های ورزشی در این منطقه می‌گوید: «با توجه به شرایط موجود، این اداره تلاش می‌کند تا زیرساخت‌های موجود را توسعه دهد و به دنبال افزایش سرانه‌های ورزشی روباز است. به همین دلیل اغلب فعالیت‌های ورزشی در زمینه رشته‌های انفرادی و در مکان‌های سرباز اجرا می‌شود. علاوه بر این اقدامات برای ترغیب شهروندان به امر ورزش، مسابقات «چالشی آنلاین» نیز در حال برگزاری است. تقدیر از مربیان، معلمان ورزش و پیشکسوتان ورزشی، برگزاری مسابقات و جشنواره‌های ورزشی متنوع در محله‌ها، میزبانی مسابقات «تیراندازی با تفنگ بادی» و برپایی «ایستگاه‌های شهروندی» از جمله برنامه‌های ورزشی این منطقه در هفته تربیت‌بدنی به شمار می‌روند. همچنین ورزش «همگانی» از جمله رشته‌های پرطرفداری است که در همه مکان‌های تفریحی و ورزشی مانند پارک‌ها، ورزشگاه‌ها و ایستگاه‌های ورزشی می‌توان آن را انفرادی یا گروهی برگزار کرد. ورزش‌های همگانی رشته‌های مختلفی دارد. در کنار برپایی ایستگاه ورزش صبحگاهی، ایستگاه‌های «بدمینتون پارکی»، «پینگ‌پنگ» و مسابقات «محلی» نیز دایر است. به دلیل اینکه بخشی از منطقه دارای بافت صنعتی است و کارخانه‌های کوچک و بزرگ بسیاری در آن قرار دارد، تلاش کردیم برخی از برنامه‌های ورزشی را با توجه به موقعیت و شرایط «کارگران» برنامه‌ریزی کنیم تا آنها هم در پویش‌های ورزشی حضور داشته باشند. برنامه‌های پیاده‌روی خانوادگی به مناسبت‌های مختلف و با هدف فرهنگسازی «روز بدون خودرو» در منطقه برگزار می‌شود. برپایی مسابقات ورزشی مانند بدمینتون، پینگ‌پنگ، «شطرنج»، «شنا»، «گل کوچیک» و «ووشو» برای گروه‌های مختلف سنی از دیگر فعالیت‌های ورزشی شهروندان در منطقه ۲۱ محسوب می‌شوند. این منطقه از نظر سرانه‌های فضای سبز و فرهنگی از وضعیت مطلوبی برخوردار است و همه بوستان‌ها به دستگاه‌های ورزشی مجهز شده‌اند. در کل استقبال شهروندان از ایستگاه‌ها و برنامه‌های ورزشی منطقه مطلوب ارزیابی می‌شود، چراکه برنامه‌های ورزشی طبق نیازسنجی اجرا می‌شود.»

مدیران شهری غرب تهران از تلاش برای ترویج فرهنگ ورزش در میان شهروندان می‌گویند

پیش به سوی سلامتی

ثریا روزبهانی

چند سالی است که به کمک مسئولان شهری پایتخت امکانات و برنامه‌های ورزشی متنوعی در مناطق مختلف پایتخت اجرا می‌شود. برنامه‌های که با استقبال شهروندان بسیاری روبه‌رو شده است. کارشناسان باور دارند ورزش نه تنها بر سلامتی جسم و روح تأثیر مثبتی دارد، بلکه موجب شادی و نشاط فرد هم می‌شوند. مهم‌تر از همه اینکه به سبب افزایش سلامت و نشاط در جامعه، هزینه‌های درمانی نیز کاهش می‌یابد. بررسی‌ها نشان می‌دهد منطقه‌های ۵ و ۲۲ به دلیل در اختیار داشتن فضاهای پارکی، تفریحی و حتی استفاده از ظرفیت‌های حریم، از جمله مناطق موفق و برخوردار در زمینه ورزش همگانی محسوب می‌شوند. در این گزارش به مناسبت هفته «تربیت‌بدنی» از مدیران ورزشی و معاونت اجتماعی مناطق، برنامه‌های ورزشی مناطق غربی تهران را جویا شدیم هم‌چنین داشته‌ها و امکانات آنها را بررسی کردیم.

۱۳
زمین چمن مصنوعی در منطقه ۹ ساخته شده است که بیشترین تعداد این زمین‌های ورزشی در محله مهرآباد قرار دارد.

۱۶
ایستگاه ورزش صبحگاهی برای آقایان و ۲۰ ایستگاه برای بانوان همراه با مربی با تجربه در منطقه ۹ فعال است.

معاون اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه۹:

«خیابان ورزش»، یک فرصت متفاوت برای همه است

برنامه‌های ورزشی و مسابقات در منطقه با رعایت پروتکل‌های بهداشتی حضوری و مجازی برگزار می‌شود. «خیابان ورزش» یکی از شاخص‌ترین برنامه‌های ورزشی منطقه ۹ است. این برنامه اغلب در فواصل زمانی مشخص در یکی از نواحی پرجمعیت منطقه برپا می‌شود. «علیرضا خامسیان»، معاون اجتماعی و فرهنگی شهردار منطقه۹، درباره ویژه‌برنامه خیابان ورزش توضیح می‌هد: «در خیابان ورزش، ورزش‌های نوستالژی قدیمی که گذشته را برای اهالی تداعی می‌کنند مانند «لی‌لی»، «مار و پله»، «طناب‌کشی»، «طناب‌زنی»، «گل کوچیک» و «والیبال» برای همه گروه سنی برگزار می‌شود. با اجرای خیابان ورزش در دل محله‌ها، امکان ورزش کردن برای همه اهالی مهیا شده است و دیگر نیازی نیست فرد بخواهد با خودرو شخصی‌اش به مجموعه ورزشی برود. با توجه به کوچه‌های تنگ و تاریک منطقه ۹ به‌ویژه کوچه‌های محله «دستغیب»، برگزاری خیابان ورزش به روش قدیم، جنبه و نکات مفید بسیاری دارد و اهالی از اجرای این برنامه لذت می‌برند. شهروند با طی کردن کمتر از ۵۰۰متر و رفتن به یکی از بوستان‌های محل زندگی‌اش می‌تواند ورزش کند. می‌خواهیم ورزش را در کف خیابان‌های شهر تهران اجرا و نهادینه کنیم. خیابان ورزش، یک طفل نوپا است و برای آن به دنبال الگوسازی هستیم. اکنون خانواده‌ها با بازی کردن فرزندشان در خیابان مخالف هستند، اما اگر این خیابان را امن کنیم و ورزش را به آن ببریم، والدین خودشان نیز ترغیب می‌شوند که کنار بچه بایستند و حتی ورزش کنند. از این‌رو در کنار ناهنجاری‌های اجتماعی، می‌توانیم از خیابان ورزش به‌عنوان یک فرصت استفاده کنیم.»

خامسیان در ادامه به اجرای مسابقات ورزشی و پیاده‌روی‌های خانوادگی در این منطقه اشاره می‌کند: «برپایی پیاده‌روی خانوادگی و هم‌چنین برگزاری مسابقات مختلف برای همه اقشار منطقه در رشته‌های ورزشی والیبال، بسکتبال، آمادگی جسمانی برای بانوان و شنا، تنیس روی میز و شطرنج ویژه آقایان، انجام ورزش‌های پایه برای کودکان از دیگر برنامه‌های ورزشی است که به‌صورت مستمر و در مناسبت‌های مختلف اجرا می‌شود. اکنون بسترهای لازم برای اینکه اهالی ورزش را در سبد خانوار خود قرار دهند، باتوجه به فرصت‌ها و امکانات موجود، در منطقه فراهم شده است. هم‌چنین می‌توان از همایش تجلیل از پیشکسوتان، فعالان، مدیران، کارشناسان ورزش شهروندی مناطق ۲۲گانه تهران، اختتامیه پویش همگام ورزشی مناطق، اجرای طرح چهار فصل ورزشی(آموزش بدمینتون)، مسابقات والیبال، فوتبال، بسکتبال خیابانی، برپایی نخستین دوره مسابقات دوومیدانی بانوان، اجرای مسابقات تیراندازی مدیران منطقه، برنامه هفته‌های ورزشی در ایستگاه‌های تندرستی، تقدیر و تشکر از مربیان ایستگاه‌های تندرستی منطقه و برگزاری مسابقات حلقه تندرستی ویژه بانوان به‌عنوان دیگر برنامه‌های شاخص این منطقه در هفته تربیت‌بدنی نام برد.»

۳۰
ایستگاه ورزش صبحگاهی برای بانوان و ۲۹ ایستگاه ویژه آقایان در محله‌های ۲۹گانه منطقه ۵ فعال است.

۳۲
زمین چمن مصنوعی برای انجام فعالیت‌های ورزشی در محله‌ها در اختیار شهروندان قرار دارد. به‌طور میانگین در هر ناحیه ۳ تا ۴ زمین چمن مصنوعی وجود دارد.

مدیر اداره ورزش شهرداری منطقه۵:

«ورزشی شو» در پایگاه‌های واکسیناسیون اجرا می‌شود

«ورزشی شو» عنوان برنامه ورزشی است که منطقه۵ در طرحی جامع آن را به سازمان ورزش شهرداری تهران پیشنهاد داده و اکنون در ۲ مرکز واکسیناسیون کرونا در محله‌های «سازمان برنامه جنوبی» و «بیمه» در حال برگزاری است. در برنامه «ورزشی شو»کارشناسان تغذیه و کارشناسان ورزشی در پایگاه واکسیناسیون براساس موضوعاتی که خود فرد به آن علاقه دارد، فعالیت‌های ورزشی را به آنها آموزش می‌دهند. این فعالیت‌ها مانند آموزش برخی تمرینات ورزشی است که می‌توان آنها را در منزل انجام داد. «سید قاسم موسوی»، مدیر اداره ورزش شهرداری منطقه۵، هدف از برگزاری این پویش را عمل به «شعار ما، ورزش برای همه» می‌داند و می‌گوید: «این پویش تلاش در نزدیک کردن مردم به ورزش دارد. مدیران شهری باور دارند که با توجه به سلیقه و علاقه مردم، باید هر کسی در هر کجا و هر زمانی و با هر بودجه‌ای بتواند ورزش کند.» مدیر اداره ورزش شهرداری منطقه۵، به فعالیت‌های گسترده این منطقه در زمینه ورزش اشاره می‌کند و می‌گوید: «شهر تهران در مهرماه از وضعیت قرمز کرونایی خارج و به همین دلیل هم برخی از محدودیت‌ها لغو شد. بر این اساس برنامه‌های گسترده‌ای در زمینه‌های مختلف از جمله فعالیت‌های ورزشی در پنجمین تکه از پایتخت در حال برگزاری است. به‌عنوان مثال در هفته نخست مهرماه مسابقات مختلف ورزشی از جمله مسابقات فوتبال، والیبال، گل کوچیک، بسکتبال و طناب‌زنی برای کودکان «اوتیسم» برپا شد. در هفته دوم مهرماه که به نام هفته «گردشگری و هفته تهران» نامیده شده است برنامه‌هایی همچون پیاده‌روی، کوه‌پیمایی و گردشگری در «کن» اجرا شد. علاوه براین اقدامات در روزهای هفته برنامه‌های ثابت و ویژه‌ایی در منطقه اجرا می‌شود که می‌توان در این زمینه به روزهای «سه‌شنبه» و برنامه «تجلیل از بزرگان ورزشی کشور» اشاره کرد. مسابقات فوتبال نمادین پیشکسوتان تیم‌ملی با جانبازان قطع عضو، اسب‌سواری، موتورکراس، بسکتبال، والیبال، جشنواره ورزشی کودکان به مناسبت روز «کودک» و... برای شهروندان ورزش دوست منطقه در هفته تربیت‌بدنی برگزار می‌شود.» «۴فصل ورزشی» یکی دیگر از برنامه‌های ثابت و همیشگی این منطقه در شرایط کرونایی است. موسوی در این‌باره می‌گوید: «با توجه به زیرساخت‌های ورزشی موجود در بوستان‌های منطقه، برنامه‌های ورزشی متعددی برای شهروندان تدارک دیده شده است. برای مثال بسیاری از شهروندان به ورزش‌هایی همچون تنیس روی میز و شطرنج علاقه دارند. در همین راستا مربی ورزشی در بوستان حضور دارد تا این رشته ورزشی را به‌صورت اصولی و صحیح به آنها آموزش بدهد. هم‌چنین برای آن دسته از افرادی که نمی‌توانند حضوری یاد بگیرند، فیلم‌های آموزشی در صفحات مجازی شهرداری منطقه از جمله «مدیاپنج» گذاشته می‌شود تا آنها نیز از این آموزش‌ها بهره‌مند شوند.»

چالش «پیاده‌روییِ برای همه»

سازمان ورزش شهرداری تهران همزمان با روز جهانی پیاده‌روی «چالش پیاده‌روی برای همه» را در راستای توسعه فرهنگ پیاده‌روی و ارتقا، سطح فعالیت بدنی شهروندان تهرانی، در بستر اپلیکیشن «اینوگام» برگزار می‌کند. این روز جهانی فرصتی برای اعضای جامعه است که با مزایای پیاده‌روی آشنا شوند و با ۳۰ دقیقه پیاده‌روی در روز، سلامتی خود را تضمین کنند. در این همایش ورزشی که به میزبانی منطقه ۲۲ شهرداری برگزار می‌شود، صدها شهروند ورزش دوست و مربیان ایستگاه‌های ورزش شهروندی با نصب برنامه اینوگام در مسیر مشخصی پیاده‌روی می‌کنند. هم‌چنین در پایان به نفرات برتر بر اساس مجموع مسافت پیاده‌روی، جوایزی اهدا می‌شود.

۳۲
ایستگاه ورزش صبحگاهی برای بانوان و ۱۸ ایستگاه ویژه آقایان در منطقه۲۲ فعال است.

۱۲
زمین چمن مصنوعی برای انجام فعالیت‌های ورزشی در محله‌ها در اختیار شهروندان قرار دارد.

معاون اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه۲۲:

منطقه ما، قطب ورزش سبز پایتخت می‌شود

منطقه ۲۲ منطقه‌ای منحصر به‌فرد است و در این زمینه فرصت‌ها و نقاط قوت بسیاری دارد. هر گوشه از این منطقه را کوه‌ها و جنگل‌های سبز احاطه کرده‌اند. به همین دلیل می‌توان از آنها به‌عنوان فرصت‌های ورزشی در منطقه استفاده کرد. برای متخصصان حوزه سلامت مانند «روان‌شناسان سلامت»، ثابت شده است که ورزش کردن در طبیعت به احساس رضایتمندی از زندگی و سلامت جسمی، روانی و اجتماعی منجر می‌شود. «علی نوروزی»، معاون اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه۲۲، در این‌باره می‌گوید: «ورزش در طبیعت اثر تصاعدی دارد. اکنون شهرداری‌ها در جوامع مختلف به دنبال این هستند تا مردم را به سوی این ورزش برای حضور در دل طبیعت و فضای طبیعی پیرامون و داخل شهرها سوق بدهند. از این‌رو منطقه ۲۲ به دلیل ظرفیت‌های موجود در این زمینه قصد دارد به «قطب ورزش سبز تهران» تبدیل شود. «چیتگر»، «لتمان کن»، «خرگوش دره» و دریاچه «شهدای خلیج‌فارس» از جمله مکان‌های مناسب و ظرفیت‌های منطقه برای انجام ورزش «سبز» است و با فراهم شدن زیرساخت‌های لازم هرکدام از این مکان‌ها می‌توانند به محل و پاتوق ورزشی تبدیل شوند.»او با بیان اینکه پیاده‌روی در دل طبیعت فرصت گفت‌وگو و تعاملات اجتماعی را تسهیل می‌کند، می‌افزاید: «وقتی خانواده‌ای در یک مسیر ۳ تا ۴ کیلومتری قدم می‌زنند و در شرایطی که از محیط پر هیاهوی شهری دور هستند، امکان گفت‌وگو و تعاملات و بین‌فردی‌شان افزایش پیدا می‌کند. در واقع این موضوع نه تنها به افزایش سلامت جسمی، روانی کمک می‌کند بلکه در کاهش آسیب‌های اجتماعی که گاهی زندگی‌های شهرنشینی سبب تشدید آن می‌شود نیز نقش به سزایی دارد. هدف ما توسعه ورزش در دل خانواده‌ها است. اگر خانواده به‌ویژه بانوان ورزشکار باشند، شوند بقیه اعضای خانواده هم ورزشکار می‌شوند. هدف ما انتشار و توسعه ورزش همگانی و در کنار آن کاهش آسیب‌های اجتماعی پارک‌ها است.»

بازگشت نـــان‌آوران کوچک به خیابان

در حالی که پیش از بحران کرونا تعداد کودکان کار در منطقه ۲۱ به صفر رسیده بود اکنون شاهد حضور آنها در خیابان‌ها هستیم

مهدی اسماعیل‌پور

در سال‌های گذشته براساس ادعای مدیران وقت شهرداری منطقه ۲۱ و البته گزارش‌های میدانی از نقاط و تقاطع‌های شلوغ و پر تردد، حضور «کودکان کار» در این محدوده از شـــهر تهران نزدیک به صفر شده بود و این موضوع به‌عنوان یک دســـتاورد و موفقیت بزرگ مطرح شـــد. با این حال چند وقتی می‌شود که دوباره حضور این کودکان در منطقه ۲۱ پررنگ شده است. دختران و پسران کم‌سن و سالی که برای کسب درآمد پشـــت چراغ‌های قرمز در کمین نشسته‌اند تا با دستفروشـــی و پاک کردن شیشه اتومبیل‌ها انعام بگیرند. همین موضوع بهانه‌ای شد تا سراغ مسئولان و معتمدان محلی برویم و با آنها درباره این مشـــکل گفت‌وگو کنیم.

دختران و پسران اغلب کم‌سن و سالی که سر چهارراه‌ها و اماکن شـــلوغ دستفروشی می‌کنند صحنه ناخوشایندی اســـت که هر روز شاهد آن هســـتیم. «فاطمه باقری» در این‌باره می‌گوید: «بچه‌هایی که ســـن بعضی از آنها از ۴ تا ۵ سال بیشـــتر نیست، با آن جثه نحیف و دستان کوچک از پنجره اتومبیل‌ها آویزان می‌شـــوند و برای هزار یا ۲ هزار تومان شیشه‌ها را می‌شویند که اغلب هم کسی به آنها پولی نمی‌دهد. تماشـــای چنین صحنه‌هایی برای من که مادر هســـتم، واقعاً دردناک و زجرآور است. متأسفانه هر هفته هم تعداد این بچه‌ها بیشتر می‌شـــود. امیدوارم مسئولان فکری به حال این بچه‌های طفل معصوم کنند.» «ســـعید محمدی» هم بر این باور اســـت که شهرداری و بهزیستی باید این کودکان را تحت پوشـــش و حمایت خودشان قرار دهند: «بچه‌هایی به این سن و سال باید بازی کنند و درس بخوانند نه اینکه در این وضعیت پاندمی کرونا بدون ماسک و رعایت نکات بهداشـــتی در خیابان‌ها کار کنند. مگر جان و سلامت این بچه‌ها ارزشـــی ندارد؟ ای کاش شهرداری و بهزیســـتی و دیگر ارگان‌های ذی‌ربط، کاری برایشان انجام دهد. من نمی‌دانم به لحـــاظ قانونی چه کارهایی می‌توان انجـــام داد، اما در کشـــورهای پیشـــرفته، حضانت چنین بچه‌هایی از پدر و مادرها ســـلب می‌شـــود و تحت پوشش و حمایت دولت، شـــهرداری یا مؤسســـه‌های خیریه قرار می‌گیرند. به هر حال نمی‌توان این کودکان را نادیده گرفت و کاری برای آنها انجام نداد.»

کار ما ساماندهی این کودکان نیست

مدیر مؤسسه «درا» که در زمینه حمایت از کودکان‌کار منطقه ۲۱ فعالیت دارد و با شـــهرداری همکاری می‌کند، درباره افزایش کودکان‌کار در این محدوده به همشـــهری محله می‌گوید: «به تعداد بچه‌ها اضافه نشده است و تغییرات قابل توجهی در این رابطه نداشته‌ایم. به هرحال منطقه ۲۱ نیز مانند دیگر مناطق تهران از این موضوع مستثنی نیست و بالاخره کودکانی ســـر چهارراه‌ها کار می‌کنند و در نقاط و معابر شـــلوغ و پر تردد حضور دارند. طی سال‌های اخیر فشـــار اقتصادی در جامعه و خانواده‌ها زیاد شده و این موضوع به مشـــکلات حاشیه‌نشینی دامن زده اســـت. همه بچه‌هـــای کار و خیابان که در منطقه ۲۱ مشاهده می‌شوند، نزد ما پرونده دارند و خدمات کاهش آســـیب‌های اجتماعی دریافت می‌کنند، اما کار ما ساماندهی این بچه‌ها و اسکان شبانه‌روزی آنها نیست. وجود کودکان کار، پدیده بین‌المللی اســـت که کم و بیـــش در همه جای دنیا وجود دارد و کشـــور ما هم از همه دنیا جدا نیست. اینکه بخواهیم این مسئله را به‌طور کامل حل کنیم، غیرممکن است. اگر شـــهروندان بسیار مصمم و خواستار جمع‌آوری این کودکان از معابر باشـــند، سبب می‌شود که آنها به کارگاه‌های زیرزمینی کشـــیده شوند. این کارگاه‌ها هم بســـتری را فراهم می‌کنند که کودکان مورد تجاوز و بهره‌کشی و سواســـتفاده‌های جنسی مختلف قرار بگیرند. بنابراین با توجه به شرایط موجود بهترین مکان برای این کودکان، سر همین چهارراه‌ها است، چون جلو چشم هســـتند و می‌توان از آنها مراقبت کرد. اگر شهروندان و مردم راهکاری عملی و اجرایی دارند که موجب می‌شود تا ما نخستین کشور جهان باشـــیم که در آن کودک‌کار وجود نداشته باشد، بی تردید از آن استقبال می‌کنیم.»

«مجتبی صالحی
مدیر مؤسسه «درا»

مشکلات اقتصادی و کرونا

«مجتبی صالحـــی» درباره اینکه در سال‌های گذشته مؤسســـه درا موفق شـــده بود با همـــکاری شـــهرداری، کـــودکان‌کار در منطقه ۲۱ را کنترل و تعـــداد آنها را به صفر برســـاند، به مشکلات اقتصادی ناشی از کرونا و تحریم‌ها اشاره می‌کند: «در یک بازه زمانی پیش از کرونـــا و گرانی‌های افسارگسیخته، توانســـتیم پدیده کـــودکان را در منطقـــه ۲۱ مهار کنیم و بـــا راهکارهایی این کودکان و خانواده‌های آنها را راضی کنیم تا دیگر برای کسب و کار به خیابان‌ها و معابر نروند. اما ناگهان شـــرایط تغییر زیادی کرد و «دلار» در مدت کوتاهی، از حدود ۳ هزار تومان بـــه ۲۷ هزار تومان رسید. از ســـوی دیگر، ویروس کرونا شیوع پیدا کرد و سبب تعطیلی بسیاری از کسب و کارها شد. قیمت مسکن نیز در شهر تهران به شدت بالا رفت و کرایه خانه‌ها چند برابر شد. در چنین شـــرایطی شاهد مهاجرت معکوس از مرکز شهر به حاشیه و حتی شـــهرهای اقماری تهران بودیم. به گونه‌ایی که هم اکنون حاشیه شهر از شدت تراکم جمعیت در حال انفجار است. در چنین شرایطی طبیعی و اجتناب‌ناپذیر است که خانواده‌های ضعیف‌تر و کم درآمدتر از هر راهی برای کسب درآمد استفاده کنند و کودکان خود را برای دستفروشی و کار به کوچه‌ها و خیابان‌ها روانه کنند.»

ارائه خدمات آموزشی و رفاهی به کودکان کار

«پرویز جاویدنیا»، رئیس اداره آســـیب‌های منطقه ۲۱ درباره کـــودکان و حمایت‌هایی که از آنها می‌شـــود، به همشهری محله می‌گوید: «در منطقه ۲۱ مرکـــزی با عنوان مرکز «پرتو» وجـــود دارد. مدیریت ایـــن مرکز بـــا یک مؤسســـه ذی صلاح اســـت که مجوز سازمان «بهزیستی» را دارد و به شکل تخصصی در حوزه کودکان‌کار فعالیت می‌کند. از جمله برنامه‌های این مؤسسه برگزاری کارگاه‌های آموزشی که شامل تدریس کتاب‌های درسی برای آن دســـته از کودکان‌کاری است که از درس و مدرســـه جا مانده‌اند. تهیه و تأمیـــن امکانات مورد نیاز برای تحصیل این کودکان از جمله گوشی‌های هوشمند از دیگر کارهای حمایتی اســـت که به همت این مؤسسه صورت می‌گیـــرد. در زمینه حمایت از این کودکان از کمک‌های نقدی و غیرنقدی خیّران نیز استفاده می‌شود. هم‌چنین در مرکز پرتو برنامه‌های آموزشی برای پرورش خلاقیـــت در این کودکان نیز برگزار می‌شود. تا جایی که بتوانیم خانواده این کودکان را به دیگر مراکز مرتبط از جمله مراکز کارآفرینی معرفی می‌کنیم تا به آنها مهارت‌های لازم برای اشـــتغال و راه‌اندازی کسب و کارهای خانگی آموزش داده شود. از سوی دیگر، بر روی عملکرد پیمانکاران شهرداری نیز نظارت داریم تا مبادا کودکان و افراد کم‌ســـن و ســـال را کـــه تحـــت عنوان کـــودکان‌کار شناخته می‌شوند در مجموعه‌های خود به کار گیرند.»

پرویز جاویدنیا
رئیس اداره
آسیب‌های منطقه ۲۱

۱۸۰ کودک‌کار تحت‌حمایت هستند

«پرویز جاویدنیا»، رئیس اداره آسیب‌های منطقه ۲۱ تأکید می‌کند اغلب کودکانی که سر چهارراه‌ها مشغول دستفروشی و کسب و کار هستند، از دیگر مناطق و محله‌ها به تهرانسر و منطقه ۲۱ می‌آیند: «کودکانی که سر چهارراه‌ها دیده می‌شوند و دستفروشی می‌کنند و کارهایی از این دست انجام می‌دهند، اغلب از مناطق و نقاط دیگر از جمله «شهریار» و «قلعه حسن‌خان» به این منطقه می‌آیند. البته این کودکان نیز تحت پوشش برنامه‌های حمایتی قرار می‌گیرند و هیچ تفاوتی برای ما ندارند. باید توجه داشت که ساماندهی این کودکان با ضرب و زور امکان‌پذیر نیست. به مدد مددکاران پرتو تلاش می‌کنیم تا این کودکان و خانواده‌های آنها را راضی کنیم تا با مؤسسه همکاری داشته باشند. هم‌چنین این مرکز ۲ مجموعه برای دختران و پسران دارد. در مؤسسه نزدیک به ۷۰ خانواده تحت پوشش هستند که هر کدام ۲ یا ۳ فرزند دارند. در مجموع تعداد کودکان شناسایی شده و تحت پوشش ما به ۱۷۰ تا ۱۸۰ نفر می‌رسد. هم‌چنین برنامه‌های مختلفی از جمله مسابقات و جشنواره‌هایی را نیز برای این کودکان برگزار می‌کنیم.»

اهالی محله مهران برای کمک به دانش‌آموزان کم برخوردار روستای نصیرآباد آستین بالا زدند

مـــهر مهربان

سحر جعفریان

بسیاری از شهروندان با آغاز سال تحصیلی جدید، چه «کرونا» باشد چه نباشد، مهر ماه را با مهربانی پیوند می‌زنند و شرایط مادی تحصیل و آموزش را برای کودکان نیازمند فراهم می‌کنند. آنها با تهیه پک‌های آموزشی شامل کیف و نوشـــت‌افزار، بازگشایی مدارس ویژه کودکان بازمانده از تحصیل و نیازمند در مناطق کم برخوردار را جشن می‌گیرند تا خاطره شیرین اول مهر برای همگان به یک اندازه تداعی شود. محله «مهران» در ناحیه ۵ منطقه ۵ نیز از این قاعده مهرورزی مســـتثنی نیست. با اجرای طرح «مهرِ مهربان»، پک‌های آموزشی ویژه کودکان بازمانده از تحصیل و نیازمند روستای «نصیرآباد» از توابع «شهریار» را جمع‌آوری کرده اســـت. در این گزارش سری به سرای محله مهران زده‌ایم تا در گفت‌وگو با اهالی و مسئولان طرح، از ماجرا با خبر شویم.

آموزش نباشد، کودکان آسیب می‌بینند

در بزرگراه «آیت‌الله کاشـــانی» پـــس از خیابان «بهنام»، تابلوی سرای محله مهران نمایان اســـت. اهالی در طیف سنی مختلف، از کودک ۷ ســـاله تا سالخورده ۷۰ ســـاله، در آن رفت‌وآمد دارند. این روزها رفت و آمدها تنها به ســـبب کارگاه‌ها و کلاس‌های آموزشـــی متنوع آن نیست. بلکه پای یک طرح انسان‌دوستانه و خداپسندانه در میان است. طرح مهرِ مهربان که ضمن اجرای آن، پک‌های آموزشی ویژه کودکان بازمانده از تحصیل یا نیازمند، جمع‌آوری می‌شـــوند. یکی از کارگاه‌های آموزشـــی در طبقه اول سرای محله، جایی است کـــه هدایای اهالی در آن قرار می‌گیـــرد تا خیلی زود نمایندگانی از خیریه «یاوری ســـبز» بیایند و آنها را تحویل بگیرند. پک آموزشی سال تحصیلی ۱۴۰۰ـ ۱۴۰۱، این بار میان کودکان نصیرآباد از توابع شهریار توزیع می‌شود تا شرایط تحصیل برای کودکان آن محدوده نیز به نوعی مهیا شـــود. «طلعت اســـفندیاری» یکی از اهالی محله مهران، همراه نوه‌اش آمده اســـت تا در این طرح به اندازه اهدای یک پک ســـهیم باشد. او می‌گوید: «کودکان از شرایط فقر مالی که برای خانواده‌ها ایجاد شـــده است، بیشترین آسیب را می‌بینند و به‌زودی آثـــار آن را خواهیم دید. به همین دلیـــل همواره تلاش می‌کنم در طرح‌هایی با این رویکرد حضور داشـــته باشم تا در ترسیم آینده‌ای بهتر مشارکت کنم.»

هم اهدای هدایا هم مهارت‌آموزی

به تعداد پک‌های آموزشی اهدایی افزوده می‌شود. «مژگان دانش» از اهالی محله «باغ فیض» نیز برای شرکت در این طرح خداپسندانه، دست به کار شده اســـت و پک آموزشی کاملی تدارک دیده است. می‌گوید: «اگر هر شـــهروند تا اندازه‌ای کـــه بضاعت مالی‌اش اجازه می‌دهد، از نیازمندان دســـتگیری کند، آســـیب‌ها و ناهنجاری‌های ناشـــی از فقر کاهش می‌یابد و کودکان در سایه امنیت مالی و روانی بیشتری به زندگی خود ادامه دهند. ویژگی این طرح‌های محلی این اســـت که به سرعت در محله‌ها فراگیر می‌شوند و اهالی با اعتماد و خیال آســـوده‌ایی پای کار می‌آیند. گاهی کمک می‌کنیم اما نه در جای درســـت و نه به شیوه درست. این درست بودن بسیار می‌تواند اثرگذار باشـــد.» «محمد شبستانی» هم از اهالی محله مهران است که با همراهی چند همسایه و دوست، پیشنهادهایی را برای ارتقای کیفی طرح مهر مهربان ارائه داده است. او می‌گوید: «در کارگاه‌های آموزشی مهارت‌های زندگی که در همین سرای محله برگزار می‌شود، یاد گرفته‌ایم کمک کـــردن اصولی دارد. برای مثال، کمک کردن را مناســـبتی یا معطوف به اول مهرماه و یا نوروز و... نکنیم. از ســـویی شـــیوه ارائه کمک‌ها نیز مهم است. نباید به‌گونه‌ایی باشد که افرادی همواره خدمات و کمک ارائه دهند و افراد دیگر همیشـــه خدمات و کمک دریافت کنند. برای همین پیشنهاد داده‌ایم تا با همکاری برخی از اهالی که تخصص و یا تجربه‌ای در هر زمینه‌ای دارند، مهارت‌آموزی نیز به این طرح اضافه شود.»

مدیر سرای محله مهران:

اولویت ما اجرای طرح‌های آموزشی است

اولویـــت برای جمع‌آوری کمک‌های مادی و معنوی در محله، آموزش و تحصیل گروه‌های هدف است.

«علیرضا صدفی»، مدیر سرای محله مهران، با بیان این موضوع می‌گوید: «از آنجایی که سوادآموزی، تعلیم و تربیت از مهم‌ترین رویدادهای آموزشـــی و فرهنگی محسوب می‌شوند و نیز تضمین سلامت جامعه از خانواده و محله گرفته تا شهر و کشور، در گروی اجرای کامل و جامع فرایند آموزش است، ما در محله خود، اولویت را به اجرای طرح‌هایی با رویکرد آموزشی و فرهنگی (مهرِ مهربان) داده‌ایم. به همین منظور اغلب با مراکز و مؤسسه‌هایی که در این زمینه فعالیت تخصصی دارند، ارتباط برقرار می‌کنیم تا جمع‌آوری کمک‌های محلی را از پیش ســـاماندهی کرده باشـــیم.» صدفی می‌افزاید: «مؤسسه یاوری ســـبز، یکی از همین مراکز تخصصی است که تاکنون در حوزه آموزش و تحصیل به خوبی عمل کرده اســـت. ۱۵۰ پک آموزشی (متناسب با نیاز دانش‌آموزان از مقطع دبســـتان تا دبیرستان) که با همراهی خیّران محلی و خود سرای محله در قالب نذورات فرهنگی تأمین شـــده است به این مؤسسه تحویل دادیم تا به بهترین شکل مورد استفاده کودکان و نوجوانان نیازمند روستای نصیرآباد قرار گیرد. طرح مهر مهربان در فازهای بعدی نیز همچنان ادامه خواهد یافت تا هیچ کودکی از تحصیل باز نماند.»

مدیرعامل مؤسسه خیریه یاوری سبز:

تحصیل کودکان نیازمند در گرو رفع مشکلات مادی است

«بـــا مشـــارکت و حمایت‌های مردمی، شـــرایط تحصیل دانش‌آموزان و دانشجویان روستای نصیرآباد را فراهـــم می‌کنیم.» «موســـی جرأتی»، مدیرعامل مؤســـسه خیریه «یاوری ســـبز» با بیان این مطلب می‌گوید: «رویکرد ۲۰ ساله ما در مؤسسه یاوری سبز این اســـت که به‌صورت ویژه به فراهم کردن شرایط تحصیل و آموزش کودکان و جوانان و افزایش سطح آگاهی افـــراد بپردازیم. رویکردی کـــه‌گاه به توزیع بســـته‌های معیشـــتی، تأمین هزینه‌هـــای درمانی، ودیعه مسکن و حتی مهارت‌آموزی (اعضای خانواده کودکان بازمانده از تحصیل) ختم می‌شـــود. اینکه شغل پدر یا مادر آن کودک فراهم باشد، سقفی بالای سرشان داشته باشند، مشکلات معیشتی و خانوادگی نداشته باشند در تحصیل و موفقیت کودکان بسیار مهم است.» جرأتی ادامه می‌دهد: «همکاری خوبی با یکی از محله‌های منطقه ۵ تهران داشتیم و توانستیم آغاز سال تحصیلی را برای کودکان نصیرآباد جشن بگیریم و حتی دانشـــجویانی را نیز به بهبود شرایط مالی برای ادامه تحصیل امیدوار کنیم.»

در آستانه پنجاه سالگی برج آزادی سراغ عکاسانی رفتیم که هویت و زیبایی‌های آن را ثبت کرده‌اند

قاب‌های آزادی

سحر جعفریان

میدان آزادی با آن برج سفید سر برآورده از میانه‌اش، یکی از بزرگ‌ترین و تاریخی‌ترین میدان‌ها و از جمله چند نماد پایتخت و کشور محسوب می‌شود. نمادی که این روزها پا به ۵۰سالگی خود گذاشته و هنوز هم میراث ملموس و غیرملموس بسیاری در سایه بلند آن حیات دارند. یکی از این میراث خاطره‌انگیز، پیشه عکاسی با دوربین‌های آنالوگ و فوری است که از دیرباز تصویر گردشگران بسیاری را در کناراین نماد تاریخی ثبت کرده‌اند. عکاسانی که از همان سال‌های تأسیس برج، اطراف میدان می‌ایستادند و به دنبال مشتری‌های خاطره باز چشم می‌چرخاندند. تولد ۵۰ سالگی برج آزادی بهانه خوبی است تا ضمن گفت‌وگو با تعدادی از عکاسان قدیمی آن، سری هم به نمایشگاه عکس «قاب‌های آزادی» برج بزنیم و تاریخ و خاطره را با هم بررسی کنیم.

باد پاییزی می‌وزد و آفتابی کم جان می‌تابد. فواره آبنماهای میدان آزادی بعد از سال‌ها، تعمیر شده‌اند و حالا صدای سقوط آب از اوج فواره‌ها به گوش می‌رسد. باغبان‌ها در ۴ طرف میدان به فضاهای سبز رسیدگی می‌کنند و عابرانی هم گهگاه، از کناره‌ها عبور می‌کنند. عکاسان برج با آن کلاه‌های حصیری لبه‌دار و پلاکارت‌هایی در سایز A4 (نمونه کار) تقریباً همه جای میدان دیده می‌شوند. تعدادشان قابل توجه است. بعضی هاشان به چانه زدنی بر سر قیمت عکس با مشتری‌ها سرگرم هستند و برخی دیگر منتظر نشسته‌اند تا مشتری که اغلب زوج‌های جوان و سربازان از دیگر شهرها هستند، سراغشان بیایند. «حسن آقا» یکی از همین عکاسان است که ۲۸ سال، پای برج آزادی عکاسی می‌کند. خاطره‌های بسیار دارد و تصویر آدم‌های زیادی را با دوربین پلوراید به عکس تبدیل کرده است. حسن آقا می‌گوید: «آن سال‌هایی که برج تأسیس شده بوده از نظر بزرگی و بلندمرتبگی برای گردشگران بسیار جذاب بود. برای همین هر کسی گذرش به این حوالی می‌رسید، بدون عکس یادگاری برداشتن، نمی‌رفت. عکس‌های فوری قیمت‌شان ۳ تومان بود. روزگار که گذشت، برج‌ها و بلندمرتبه‌های دیگری در شهر قد برافراشت که برج آزادی در برابر آنها، کم اتفاع به نظر می‌رسید. اما آنچه که هنوز هم گردشگران را به عکس برداشتن در کنار این برج وامی داشت، قدمت، زیبایی و با هویت بودن آن بود.»

پیشه وری پیشینی که اهمیت‌بخشی می‌خواهد

«حسین آقا» هم از دیگر عکاسان برج آزادی است. حدود ۵۰ سال می‌شود که کسب و کارش، همین عکاسی در پای برج آزادی است. لنز دوربین دیجیتالش را با دستمالی مخصوص تمیز می‌کند. او می‌گوید: «شغل ما شاید در نگاه اول، سخت یا خاص به نظر نرسد. به‌ویژه با ظهور دوربین‌های فوق حرفه‌ای و گوشی‌های هوشمندی که همه را به نوعی عکاس می‌کند اما به نظرم جزو مشاغل قدیمی است که باید جایی ثبت شود. ثبت از آن جهت که خاطره‌های این برج تاریخی برای آیندگان محفوظ ماند. البته گاهی بعضی از مدیران فرهنگی از ما تقدیر کرده‌اند که همین موضوع باعث شد به‌رغم کسادی اوضاع و بی‌رونق شدن این کسب و کار، هنوز هم به آن امیدوار باشیم و ادامه دهیم.» وسایلش را به یکی از همکارانش می‌سپارد تا برود آن سوی میدان آزادی جایی که لابراتوری قرار دارد برای چاپ آخرین عکسی که از یکی از مشتری‌ها برداشته است. حسین آقا، آخرین جمله‌اش را این‌طور بیان می‌کند و می‌رود. او می‌گوید: «اگر به کار ما نگاه متفاوتی شود مطمئن باشید گردشگری این محدوده از رکود خارج می‌شود.»

شهروندان، دوستشان دارند

عکاسان میدان و برج آزادی را دیگر همه کاسبان و اهالی بومی می‌شناسند حتی «احمد مرکبی» که راننده تاکسی خط میدان امام حسین(ع)_ میدان آزادی است. او می‌گوید: «تا همین ۱۰ سال پیش ساکن محله مهرآباد بودم. قبل از اینکه که راننده تاکسی شوم، من هم یک دوربین عکاسی فوری تهیه کردم و رفتم پای برج آزادی برای عکاسی از گردشگران. ۲ سال کارم همین بود. دوست‌های خوبی در این مدت پیدا کردم که اتفاقاً یکی از آنها باعث شد تا بعدها راننده تاکسی شوم.» «محمد ده کردآبادی» هم از کاسبان محله استادمعین است که می‌گوید: «عکاسان قدیمی برج آزادی برای خودشان یک کتاب تاریخ هستند. خاطره‌هایی دارند که اگر گوش شنوا شویم برایشان، می‌توان ساعت‌ها سرگرم بود. یادم هست حدود ۴۰ سال پیش که آمدم تهران، نخستین‌کاری که کردم، عکس گرفتن با برج آزادی بود که البته عکاسش به رحمت خدا رفته است.» «منیژه اکبری» هنرجویی است که برای گذران دوره‌های هنری به مجموعه ایران‌سرا حوالی میدان آزادی رفت‌وآمد می‌کند. اکبری می‌گوید: «برج آزادی ۵۰ ساله می‌شود اما کسی حواسش به عمری که این عکاسان پای برج گذراندن نیست. شغل آنها ارزش هویتی دارد. بارها دیده‌ام که چطور خاطرات برج و رویدادهای مرتبط با آن را برای شهروندان و گردشگران تعریف می‌کنند. هوا اگر مساعد و شرایط جور باشد اینجا گعده‌نشینی‌های خاطره‌انگیزی بین عکاسان و بومی محله برگزار می‌شود.»«علی تبسم» یکی از گردشگرانی است که همراه خانواده راهی میدان آزادی شده است تا این نماد فاخر را از نزدیک بازدید کند. او می‌گوید: «قدرتی که عکس در روایتگری دارد، هزار کتاب ندارد. واقعیت این است، عکسی هم که عکاسان اینجا می‌گیرند شاید ساده و معمولی باشد اما دلچسب است.»

جای خالی ما در نمایشگاه‌ها

بنرهای اطلاع‌رسانی نمایشگاه عکس «قاب‌های آزادی»، ورودی درب شرقی برج آزادی دیده می‌شود. یکی از عکاسان که تمایل چندانی به صحبت ندارد به بنر نمایشگاه اشاره می‌کند و می‌گوید: «جای ما عکاسان در این نمایشگاه خالی است. چه کسی بهتر از ما می‌تواند قاب‌های زیبایی در طول سال‌ها از برج آزادی ثبت کرده باشد؟ این نمایشگاه می‌توانست با هنر و تجربه ما بازخورد بیشتری داشته باشد.» جمله آخرش را تمام نکرده، روی برمی‌گرداند و می‌رود سراغ چای فروش میدان آزادی که گاهی ساندویچ‌های خانگی برای فروش در بساطش پیدا می‌شود. تعدادی از بازدیدکنندگان و گردشگران، با هدایت همان بنرهای اطلاع‌رسانی، راهی طبقه همکف برج آزادی می‌شوند. بعد از سالن موزه تخصصی دوربین‌های عکاسی، سالن نمایشگاه که تابلوهای بزرگ و کوچک مختلفی در کنج و زاویه‌های آن، نصب شده، نمایان می‌شود. تابلوهایی که موضوع اصلی آنها، برج آزادی در نماهای گوناگون است. یکی از بازدیدکنندگان مقابل تابلویی توقف می‌کند و می‌گوید: «برج آزادی هم تاریخی است و هم خاطرانگیز برای نسل ما که حتماً توی آلبوم خانوادگی‌هایمان یکی، دو تا عکس یادگاری در کنار برج وجود دارد. فقط افسوس که این برج با این همه کاربری، جایگاه واقعی خود را در شهر به دست نیاورده است. به نظرم برگزاری نمایشگاه‌ها و مسابقاتی این چنین می‌تواند تا حدود زیادی توجه اذهان را به سوی این نماد فاخر جلب کند.» گردشگر دیگری می‌گوید: «عکاسانی که اطراف برج عکاسی می‌کنند هم سوژه خوبی برای این نمایشگاه هستند و هم شرکت‌کنندگان باتجربه‌ای که کاش می‌شد برای آنها هم نمایشگاهی‌ترتیب داد. حتماً در بین عکس‌هایشان، تصاویر دیدنی و ماندگاری وجود دارد که برای همه ما جذاب است؛ نمایشگاهی با عنوان «عکاسان برج آزادی» که تاکنون برگزار نشده است.»

معاون اجتماعی و فرهنگی شهردار منطقه ۹:

شناسایی و توسعه ظرفیت‌های برج آزادی ضروری است

علیرضا خامسیان
معاون اجتماعی و فرهنگی شهردار منطقه ۹

روز «تهران» و پنجاهمین سالگرد گشایش برج آزادی، بهانه‌ای برای برگزاری جشنواره عکس با عنوان «قاب‌های آزادی» شد. «علیرضا خامسیان»، معاون اجتماعی و فرهنگی شهردار منطقه ۹ در این ارتباط می‌گوید: «این نمایشگاه ثمره مسابقه عکس با همین عنوان در آغاز سال ۱۴۰۰ است که، ۱۰۵ عکاس و هنرمند با ارسال بیش از ۳۵۰ اثر تصویری در آن شرکت کردند. از این تعداد آثار، بنا به رأی هیئت داوران، ۷۰ قطعه عکس از ۴۷ عکاس و هنرمند به بخش نهایی راه یافتند.» خامسیان می‌افزاید: «از میان آثار راه یافته به بخش نهایی، ۳ اثر برگزیده شد و طی مراسمی از صاحبان آنها تقدیر نیز به عمل ماند. برگزاری نمایشگاه قاب‌های آزادی، در حاشیه جشنواره صورت گرفت تا بازدیدکنندگان از بخش‌های مختلف برج، فرصت بهره‌مندی از این رویداد فرهنگی و هنری را داشته باشند.» معاون اجتماعی و فرهنگی شهردار منطقه ضمن تأکید بر ضرورت توسعه ظرفیت‌های اجتماعی برج آزادی می‌گوید: «ظرفیت‌های برج آزادی اگر به‌طور کامل و جامع، شناسایی شود می‌توان از آن در جهت افزایش رضایتمندی شهروندان و رونق محلی، بهره‌مند شد.»

تصاویر برگزیده یک جشنواره

مرضیه موسوی

هنوز تعدادی از تابلوهای عکس، روی زمین باقی مانده و یکی از کارکنان برای نصبشان دنبال جای مناسب است. آثار منتخب در جایگاه ویژه و دیگر آثار به‌ترتیب امتیازدهی داوران، کنار آنها نصب می‌شوند.

علی ذوالقدری، نفر اول

برجی باشکوه، اما ساده

«علی ذوالقدری»، نفر اول جشنواره قاب‌های آزادی است که سبک «مینیمالیسم» در عکاسی را نزدیک به ۲ سال است به‌صورت حرفه‌ای دنبال می‌کند. سبکی که به نظر او با همه شکوه در سادگی و زیبایی برج آزادی به خوبی دیده می‌شود. ذوالقدری می‌گوید: «همیشه، برج آزادی در نظرم شکوه ساده‌ای دارد که چشم را نوازش می‌دهد. علاقه‌مند بودم این شکوهِ ساده را از معماری و زیبایی گرفته تا هویت و فرهنگ، در عکس‌هایم نشان دهم. عکس‌هایی که مدتی بعد به جشنواره قاب‌های آزادی ارسال کردم تا دیگران نیز آن را به تماشا بنشینند.» ذوالقدری می‌افزاید: «برج آزادی می‌تواند بی‌نهایت قاب و عکس از دید هر شهروند و گردشگر داشته باشد. قاب‌هایی که هریک برای خودش تاریخی هستند. برگزاری این جشنواره‌ها و مسابقه‌ها می‌تواند ضمن گسترش دید هنری افراد، به هنر شهری نیز کمک کند تا نمای بصری محله‌ها و شهر، اصالت پیدا کند.»

حمیدرضا امیری متین، نفر دوم

برپایی نمایشگاه «سفرنامه آزادی»

«حمیدرضا امیری متین»، نفر دوم جشنواره قاب‌های آزادی است. ۱۵ سال است عکاسی می‌کند و المان‌ها و نمادهای شهری، موضوع اصلی قاب‌های عکس او هستند. ساکن شهرستان بهار از توابع استان همدان است. گردشگری که زیبایی‌هایی برج آزادی را در ۴ اثر ارسالی خود به دبیرخانه جشنواره، ثبت کرده است. عکس برگزیده او مربوط می‌شود به نمایی از پسربچه‌ای که میان شمشادهای حاشیه سبز میدان آزادی به دنبال گمشده‌ای است. برج آزادی در بالا دست آن خودنمایی می‌کند. امیری متین در این‌باره می‌گوید: «عکاسی از برج آزادی، اتفاقی هر وقت که به پایتخت و منطقه ۹ می‌آییم از برج آزادی عکاسی می‌کنم. اتفاقی که از آن لذت می‌برم و شاید روزی نمایشگاهی با عنوان سفرنامه آزادی با عکس‌های مرتبط به آن، برپا کنم.»

فرناز دمنابی ، نفر سوم

علاقه‌مند به معماری برج

«فرناز دمنابی»، نفر سوم جشنواره قاب‌های آزادی است. کارشناس ارشد عکاسی که سال‌ها از فعالیت حرفه‌ای‌اش در حوزه عکاسی می‌گذرد. دمنابی ۴ اثر با موضوع برج آزادی به دبیرخانه جشنواره ارسال کرده بود که از میان آنها، یک اثر توانست نظر هیئت داوران را به خود جلب کند. او در این ارتباط می‌گوید: «در یکی از شبکه‌های مجازی، تبلیغات این جشنواره را دیدم و تصمیم گرفتم با توجه به علاقه زیادی که به معماری برج آزادی داشتم، با شرکت کنم. چند روزی کارم این شده بود که به میدان آزادی بیایم و در پی شکار لحظه باشم. زاویه‌ها و نماهای مختلفی را بررسی کردم و بیش از چند صد عکس از برج آزادی برداشتم تا اینکه بالاخره چند تایی از آن عکس‌ها را پسندیدم. البته قبلاً هم از برج آزادی عکاسی کرده بودم و عکس‌های خوبی گرفته بودم.» دمنابی ادامه می‌دهد: «برج آزادی در برف زمستانی و چند نما از پشت‌بام آن، مجموع عکس‌هایی بودند که در نهایت به جشنواره ارسال کردم».

گفت‌وگو با نفر اول مسابقات
پیاده‌روی مناطق ۲۲گانه شهر تهران

داستان قهرمانی‌ام از بوستان‌های تهرانسر آغاز شد

مهدی اسماعیل پور

ورزش کردن به‌ویژه ورزش «پیاده‌روی» و «صبحگاهی» اگر به شکل اصولی، علمی و البته مستمر باشد، تأثیر بسیاری بر روی سلامت جسمی و روحی افراد دارد و انسان حتی در میان سالی و دوران پیری هم می‌تواند سرحال و شاداب بماند. درست مانند قهرمان پیاده‌روی تهران که ساکن منطقه ۲۱ است. صحبت از «زهره طوسی» ساکن قدیمی محله «تهرانسر» و مربی سالن ورزشی شهرک «دریا» است که موفق شده در مسابقات پیاده‌روی مناطق ۲۲گانه شهر تهران رتبه نخست را کسب کند. به همین بهانه با طوسی که خود از مربیان باسابقه و بازنشسته شهرداری تهران است، گفت‌وگویی انجام دادیم که در ادامه می‌خوانید.

زهره طوسی، متولد سال ۱۳۴۱ در شهر «بوشهر» است که از سال ۱۳۷۴ در تهران و در منطقه ۲۱ سکونت دارد. نفر اول مسابقات پیاده‌روی شهر تهران که از سوی سازمان «ورزش» شهرداری برگزار شد، درباره سوابق ورزشی‌اش به همشهری محله می‌گوید: «از آنجا که پدرم ورزشکار و علاقه‌مند به ورزش بود، این علاقه‌مندی بر روی من هم اثر گذاشت و از همان دوران کودکی عاشق ورزش کردن شدم. به شکل جدی از ۱۳ سالگی ورزش را آغاز کردم و در این مدت موفق به کسب ۶۸ مدرک شدم که از جمله آنها می‌توانم به قهرمانی «تنیس روی میز» استان خراسان اشاره کنم. در بوشهر بنیانگذار ورزش همگانی در پایگاه «دوم دریایی» بودم. رشته تخصصی و اصلی من مربیگری «آمادگی جسمانی» است. سال ۱۳۷۰ که به تهران و منطقه ۹ آمدیم، من نخستین مربی دارای مدرک و تخصص در زمینه آمادگی جسمانی بودم و اکنون هم تنها مربی دارای مدرک درجه یک مربیگری در منطقه ۲۱ هستم. در همان سال به استخدام شهرداری تهران درآمدم و به‌عنوان مسئول ورزش کارکنان و کارشناس امور ورزش بانوان در شهرداری منطقه ۹ شدم و هر روز در ۵ـ۶ نقطه از جمله شمشیری، باشگاه نشاط، پایگاه یکم شکاری، شهرک دانشگاه و تهرانسرکلاس و برنامه ورزشی داشتم. در آن زمان منطقه ۲۱ بخشی از منطقه ۹ بود و هنوز از یکدیگر تفکیک نشده بودند. تا اینکه سرانجام در سال ۱۳۹۵ بازنشسته شدم. اما باز هم از ورزش فاصله نگرفتم و همچنان به‌عنوان مسئول ایستگاه «تندرستی» شهرک دریا مشغول هستم.»

هر روز بیش از ۵ کیلومتر پیاده‌روی می‌کنم

زهره طوسی از دوران جوانی تاکنون روزانه چند کیلومتر پیاده‌روی می‌کند و رمز موفقیت و دلیل برنده شدن‌اش در مسابقه و چالش پیاده‌روی را هم همین موضوع می‌داند. «از سال ۱۳۷۰ تا به امروز به‌صورت مرتب و روزانه چند کیلومتر در روز پیاده‌روی می‌کنم. همسرم نظامی بازنشسته «تکاوران ارتش» و از قهرمانان دوران جنگ است. او هر روز ساعت ۴ صبح از خواب بیدار می‌شود و ساعت ۵ برای ورزش و پیاده‌روی به بوستان «نسیم» شهرک «گلها» می‌رود. پس از آن پیش از ساعت ۶ من را به شهرک دریا می‌رساند. در آنجا با بانوان ورزش صبحگاهی انجام می‌دهیم و معمولاً بین یک ربع تا نیم ساعت هم در بوستان محله، پیاده‌روی می‌کنیم. پس از آن هم از شهرک دریا تا خانه که در حدود ۵ کیلومتر است، هر روز پیاده‌روی می‌کنم. در روزهای دیگر از هر فرصتی برای پیاده‌روی استفاده می‌کنم.»

در واقع داستان قهرمانی‌ام از بوستان‌ها شروع شد.

برداشتن ۱۵ تا ۱۶ هزار قدم در روز

نفر اول مسابقات پیاده‌روی شهر تهران درباره مسابقه پیاده‌روی شهروندان تهرانی که در بین مناطق ۲۲گانه برگزار شد، این‌گونه توضیح می‌هد: «سازمان ورزش شهرداری از طریق اپلیکیشنی به نام «پیگام»، مسابقه‌ای مجازی را برگزار کرد که بر اساس آن میزان پیاده‌روی افراد در یک روز بر اساس گام‌هایی که بر می‌داشتند، محاسبه می‌شد. این مسابقه در یک بازه ۱۰۰ روزه برگزار شد. با توجه به علاقه شخصی‌ام تصمیم گرفتم تا در این مسابقه و چالش جذاب شرکت کنم. روزانه بین ۱۵ تا ۱۶ هزار گام پیاده‌روی می‌کردم و با گرفتن اسکرین شات از صفحه اپلیکیشن، آن را برای سازمان ورزش ارسال می‌کردم. در پایان طی تماسی اعلام کردند که نفر اول این مسابقه شدم و برای دریافت جایزه‌ام اقدام کنم. البته هدف من برنده شدن و بردن جایزه نبود، می‌خواستم از این طریق هم سرگرم شوم و هم خودم را محک بزنم. دور جدید این مسابقات قرار است آغاز شود و از من دعوت کرده‌اند که در این دوره هم حضور داشته باشم. این‌بار باید اپلیکیشن «اینوگام» را نصب کنیم و قدم‌هایی که برمی‌داریم از طریق آن محاسبه می‌شود. در مسابقه پیشین ۶ نفر خانم و ۶ نفر آقا برگزیده شدند که من نفر اول بودم.»

تهرانسر شرایط خوبی برای پیاده‌روی دارد

خانم طوسی فضا و امکانات منطقه را برای پیاده‌روی مناسب می‌داند و از هم‌محله‌ای‌ها دعوت می‌کند تا برای حفظ سلامتی جسمی و روحی خودشان، در این روزهای «کرونایی» هم که شده، پیاده‌روی را در برنامه‌کاری روزانه خود بگنجانند: «منطقه ۲۱ و به‌ویژه تهرانسر شرایط و امکانات خوبی برای پیاده‌روی دارد. دست‌کم ۱۲ تا ۱۳ بوستان سرسبز از جمله بوستان‌های «بانوان» و «نرگس» در محدوده تهرانسر وجود دارد که هم فوق‌العاده زیبا و سرسبز هستند و هم امکانات و دستگاه‌های ورزشی مناسبی دارند. معابر و خیابان‌های محله نیز برای پیاده‌روی مناسب هستند و به قول معروف، اینجا جان می‌دهد برای پیاده‌روی. روزانه ۱۵ تا نیم ساعت ورزش کردن و پیاده‌روی می‌تواند به حفظ سلامت انسان کمک کند. ورزش استرس را کاهش و ایمنی بدن را تا ۵۰درصد افزایش می‌دهد. به‌ویژه در این روزها که درگیر ویروس کرونا هستیم و اغلب مردم دچار مشکلات روحی شده‌اند و سلامت‌شان در خطر است. ورزش و پیاده‌روی می‌تواند به مردم کمک کند. به‌عنوان یک کارشناس ورزشی باید به این نکته هم اشاره کنم که پیاده‌روی با راه رفتن و قدم زدن تفاوت دارد. حرکت در پیاده‌روی شبیه به «دو ماراتن» است و باید گام‌ها سریع و نزدیک به هم برداشته شود تا ضربان قلب بالا برود و به ۱۲۰ برسد. در این مرحله است که کالری و چربی‌سوزی آغاز می‌شود. قدم زدن و راه رفتن معمولی، هرچند عضلات پا را تقویت و به قوی‌تر شدن قلب کمک می‌کند، اما به اندازه پیاده‌روی بر روی سلامت انسان تأثیرگذار نیست. به‌عنوان یک مربی آمادگی جسمانی و هم‌محله‌ای از همه مردم به‌ویژه بانوان خانه‌دار و بازنشسته که معمولاً تحرک کمتری دارند، دعوت می‌کنم تا در طول روز و به‌ویژه در ساعت‌های اولیه صبح برای چند دقیقه هم که شده پیاده‌روی داشته باشند و اینکار را در برنامه روزانه خود قراردهند.»

برگزاری مراسمی متفاوت برای کودکان افغانستانی
به همت اهالی محله‌های سازمان آب و اندیشه

یک روز شاد در رودره زرنو

مریم باقرپور

دره «زرنو» محله کن، محدوده‌ای با باغ‌های کوچک و بزرگ و کوچه باغ‌هایی است که جمعیت زیادی در آن سکونت دارند. بخشی از این جمعیت را مهاجران افغانستانی تشکیل می‌دهند که در باغ‌ها و خانه‌های اجاره‌ای زندگی می‌کنند. به همین دلیل در ساعت‌های مختلف روز، کودکان بسیاری در حاشیه رودره و معابر این محدوده حضور دارند. برخی از این کودکان از داشتن امکاناتی مانند یک اسباب‌بازی محرومند. به همین دلیل سراهای محله سازمان آب و اندیشه با مشارکت خیران، برنامه‌ای را تدارک دیده‌اند تا علاوه بر برپایی جشن برای کودکان افغانستانی، هدایایی مانند اسباب‌بازی، نوشت‌افزار و لباس به آنها اهدا کنند. شادی این کودکان برای شرکت در این جشن را به تصویر کشیده‌ایم.

با مشارکت خیران و اهالی محله‌های سازمان آب و اندیشه، هدایایی هم برای کودکان آماده شده است که در میان برنامه از سوی مدیران شهری ناحیه‌های ۲ و ۴ منطقه ۵ به آنها اهدا می‌شود. «حسین دلبری»، معاون اجتماعی و فرهنگی شهردار منطقه ۵، می‌گوید: «کودکان افغانستانی نیز جزئی از ساکنان منطقه ما هستند که نیاز به توجه دارند. این جشن بهانه کوچکی برای شادی آنها است.»

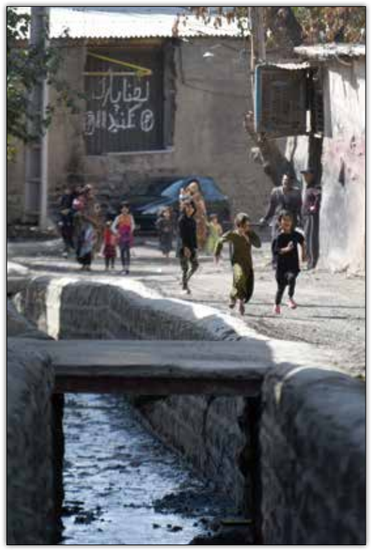

تعداد کودکان افغانستانی ساکن حاشیه رودره کن کم نیست. در هر خانه بیش از ۳ کودک زندگی می‌کند که محل بازی‌شان کوچه‌های محله یا رودره است. برخی هم در طول سال در باغ‌ها کار می‌کنند. خبر برپایی جشن چنان میان کودکان رودره دهان به دهان چرخید که هنوز دقایقی از جشن نگذشته است که صندلی‌ها پر از کودکان می‌شود.

در مهربانی کردن، ایرانی و افغانستانی بودن معنی ندارد. «آریانا»، ۶ ساله که به همراه خاله‌اش تعدادی وسیله بازی برای هدیه آورده است، وقتی می‌بینند که تعداد کودکان افغانستانی آنقدر زیاد شده که جایی برای نشستن ندارند، جمع و جورتر می‌نشیند تا به یک کودک افغانستانی هم جا بدهد، کودک معصومی که لباس مناسب و حتی کفش ندارد.

با آغاز جشن، صدای شادی بچه‌ها است که در محیط رودره به گوش می‌رسد. «نازنین» در حالی که خواهر ۲ ساله‌اش را به آغوش کشیده، به همراه خواهران و برادرانش به جشن آمده است. او می‌گوید: «با خانواده ۹ نفره‌مان در یکی از باغ‌ها زندگی می‌کنیم، کار من و خانواده‌ام در طول سال رسیدگی به باغ و چیدن انار، خرمالو، گردو و... است. برای نخستین بار است که در چنین جشنی شرکت می‌کنم و خیلی خوشحالم.»

پیش‌بینی برپایی جشن، ۲ ساعت بود. اما حضور و شادی کودکان به قدری بالا است که بیش از ۳ ساعت طول می‌کشد و در نهایت با برپایی مسابقه طناب‌کشی به پایان می‌رسد. هنگام بازگشت کودکان دست پر و شاد به خانه‌هایشان برمی‌گردند.

مناطق ۵ • ۹ • ۲۱ • ۲۲ پهنه غربی شهر تهران

● **صاحب امتیاز:** مؤسسه همشهری
● **سردبیر:** مهدی علیپور
● **دبیر تحریریه:** زکیه سعیدی
● **تحریریه:** مهدی اسماعیل‌پور/ مریم باقرپور سمیرا باباجانپور/ ثریا روزبهانی/ سحر جعفریان فاطمه نصیری‌ها
● **مدیر هنری:** کامران مهرزاده
● **صفحه‌آرایی:** محمدرضا محمدی‌تاش/ علی حسنی / میلاد رفاقتی فائزه توکلی
● **حروفچینی و تصحیح:** منیژه خسروآبادی/ اعظم آجوربندیان/ فهیمه شیرازی

● **نشانی:** خیابان ولی‌عصر(عج) نرسیده به پارک وی کوچه تورج پلاک۱۴ ● **کد پستی:** ۱۹۶۶۶۵۳۳۸ ● **صندوق پستی:** ۴۵۹۵۶-۱۹۶۶۶ ● **تلفن:** ۲۳۰۲۳۱۰۰ ● **دورنگار:** ۲۳۰۲۳۴۸۸

پاسخ مسئول

مسئول سامانه ۵ اتوبوسرانی:

وضعیت خطوط اتوبوسرانی بهتر می‌شود

در صفحه ۱۶ شماره ۸۲۳ همشهری محله، در ستون «شهروند خبرنگار»، مشکلی از سوی یکی از شهروندان ساکن محله «جنت‌آباد» منطقه ۵ مبنی بر تأخیر در حرکت اتوبوس‌های خط ۲۳۳ جنت‌آباد جنوبی به مترو «ارم سبز» و بی‌نتیجه ماندن پیگیری‌های مسافران منتشر شد که در پاسخ به این موضوع و با پیگیری همشهری محله، «کریمی»، مسئول سامانه ۵ اتوبوسرانی این پاسخ را ارسال کرده است: «با سلام و احترام، از بهمن ماه سال ۱۳۹۸ و پس از شیوع ویروس کووید ۱۹ و استقبال نکردن شهروندان از خدمات حمل‌ونقل عمومی؛ شاهد کاهش درآمد اتوبوسرانان شد. در ادامه این روند، با سیر صعودی ابتلا به بیماری کرونا، اعلام تداوم شرایط قرمز در شهر تهران، شرایط خاص جغرافیایی منطقه و افزایش نرخ دلار که سبب افزایش نرخ قطعات یدکی اتوبوس‌ها شد، مواجه بودیم. همه این موارد دست به دست هم داد تا رانندگان اتوبوس‌ها همکاری نکنند و رغبت آنها برای فعالیت در برخی خطوط کم مسافر، کمتر شود. البته شرکت واحد اتوبوسرانی تهران برای ایجاد انگیزه و کمک به اتوبوسرانان و معیشت آنها، اقدام به طرحی با عنوان «واریز یارانه به میزان درآمد هر خط» کرد که این امر سبب انگیزه برای اشتغال آنها شده است. هم‌چنین با طرح واکسیناسیون عمومی، مقداری از ترس رانندگان اتوبوس از ابتلا به بیماری کاسته شد و شاهد حضور پر رنگ آنها در خطوط هستیم. امیدواریم به‌زودی و با پیگیری‌ها و برنامه‌ریزی‌های صورت گرفته، شاهد سرویس‌رسانی مطلوب‌تری به شهروندان باشیم.»

راهنما

برپایی کلاس‌های آموزشی در «فردوس»

کلاس‌های مختلف فرهنگی و هنری در فرهنگسرای «فردوس» برگزار می‌شود. به گزارش خبرنگار همشهری محله، مدیریت فرهنگی و هنری منطقه ۵ با هدف ارتقای کیفیت برنامه‌های آموزشی اقدام به برپایی کلاس‌های مختلف کرده است. این کلاس‌ها در رشته‌های علوم قرآنی و معارف اسلامی، زبان انگلیسی، علوم رایانه، رشته‌های مختلف ورزشی، هنرهای تجسمی، صناعی، سنتی و خانگی، موسیقی، دوره‌های علمی و آموزش عمومی، دوره‌های ویژه کودکان و نوجوانان، کارگاه‌های ادبی، آموزش نمایش (مدرسه تئاتر)، موسیقی، مجری‌گری، بازیگری، تدوین و عکاسی است. هم‌چنین فضایی برای کودکان، مهدکودک وخانه اسباب‌بازی تدارک دیده شده است. برپایی کلاس‌های فوریت‌های پزشکی با همکاری انجمن پرستاری ایران و دوره تربیت مربی هنر کودک با مشارکت جهاد دانشگاهی واحد هنر از دیگر فعالیت‌های اجرایی است. هم‌چنین در این مکان مشاوره فردی در حوزه‌های مختلف ازدواج، خانواده، شغلی، تحصیلی و... انجام می‌شود.

علاقه‌مندان برای ثبت‌نام می‌توانند به فرهنگسرای فردوس در فلکه دوم صادقیه، بلوار فردوس شرق، پس از چهارراه شهید سلیمی جهرمی مراجعه کنند یا با شماره‌های ۴۴۰۰۲۲۶۹ و ۷۰ تماس بگیرند. هم‌چنین برای آگاهی از دوره‌های آموزشی امکان بازدید از تارنمای ferdos.farhangsara.ir وجود دارد.

هویت

عبدالله درویش - ساکن کن

روزی روزگاری پل «حاج حیدر»

پل «حاج حیدر» روزگاری یکی از مهم‌ترین پل‌های محله «کن» به شمار می‌آمد. این پل سنگی بر روی رودخانه کن قرار داشت و حلقه اتصال شهرهایی مانند زنجان، قزوین، حصار کرج و روستاهای اطراف جاده چالوس همچون گچسر، گرمدره، قلعه حسن خان، وردآورد، وردیج و واریش به کن وشمیرانات بود. از طریق این پل محصولات سردرختی و مزارع «لتمال» یا همان «لدمارد» به کن آورده می‌شد. پیش از رسیدن به پل در مسیر غرب به شرق، سمت راست، کاروانسرایی قرار داشت که اوایل دهه ۴۰ به دامداری تبدیل شد. در قسمت چپ پل هم باغ‌های سرسبز و خرم «سیاه دشتک» دیده می‌شد. در بهار بین باغ‌ها و کاروانسرا و در امتداد رودخانه تا پل سنگی منطقه‌ای پهن و پوشیده از چمن و سبزه و گل‌های‌ریز و درشت وجود داشت که مردم از آنجا برای برگزاری مراسم «سیزده بدر» استفاده می‌کردند و بسیاری از اهالی از پل و همین دورهمی‌ها در اطراف آن عکس‌های بسیاری دارند. اما این روزها از پل خبری نیست. کاروانسرا و اطراف آن محل برج‌ها و ساختمان‌های سربه فلک کشیده شده‌اند و به جای پل پارک «جوانمردان» در آن سوی رود ساخته شده است. پس از پل، سمت راست، جنب بیمارستان درحال ساخت نیز غسالخانه و بعدها قصابی ساخته شد که به دلیل استفاده نکردن خیلی زود تخریب شد. اما همچنان پل حاج حیدر در یاد اهالی قدیمی مانده است.

گردشگری

کشار، دره درختان سرسبز

یکی از بهترین مسیرها برای رسیدن به دره «کشار»، جاده «کن-سولقان» (امامزاده‌داود(ع)) و ابتدای آزادراه «تهران – شمال» است. از ابتدای مسیر، تابلوی روستای سولقان، ۱۰۰متر جلوتر، یک بریدگی در سمت چپ به چشم می‌خورد که چندان به جاده شبیه نیست؛ اما این، همانجاده «کشار» است. تا دوراهی کشار، ۲ کیلومتر راه است. سپس مسیر به ۲ بخش تقسیم می‌شود. یک راه از کشار پایین به اعماق دره می‌رود و یکی هم مسیر صاف جاده است که به کشار بالا می‌رسد ۶ کیلومتر آن آسفالت و ۴ کیلومتر هم خاکی است. پس از عبور از «کشار سفلی» محدوده‌ای با کوه‌های بلند و کوتاه دیده می‌شود که جنس کوه‌ها ترکیبی از سنگ و خاک و رنگ قهوه‌ای‌شان، نشانی از مناسب‌بودن خاک آنها برای کشاورزی است. کوه‌های کشار در اردیبهشت‌ماه پر از سبزی‌های «کوهی»، «والک» و «ریواس» و... است. اما در پاییز فقط بته‌ها، گل و یا درختچه‌ای بر روی آنها دیده می‌شود. خشکی مسیر به گونه‌ای است که در طول راه نمی‌توانی حتی زیبایی و سرسبزی انتهای آن را تصور کرد. اما با گذشت حدود یک ساعت از آغاز حرکت، منطقه سرسبزی در عمق دره، چشم را نوازش می‌دهد. البته در اعماق بیشتر دره‌ها این زیبایی دیده می‌شود. مکانی که با درختان سر به فلک کشیده، آب روان، نسیم خنک و... چشمنوازی می‌کند.

شهروند خبرنگار

حفاری نیمه‌کاره در بلوار فردوس

منطقه۵ مدتی از حفاری در فلکه دوم صادقیه، بلوار فردوس شرق، نرسیده به خیابان ولی‌عصر(عج) می‌گذرد، اما هنوز آسفالت نشده است. در حالی‌که این معبر، محل تردد بسیاری از شهروندان است و با وضعیت کنونی مجبورند به جای پیاده‌رو از مسیر سواره‌رو استفاده کنند. از مسئولان درخواست پیگیری داریم.

امین محبی – محله فردوس

لطفاً مسئولان نظارت کنند

منطقه۹ شب‌های میدان آزادی دیدنی است. اما این دیدنی را حضور دستفروشان و به‌ویژه فروشندگان مواد غذایی خراب می‌کنند. متأسفانه تعداد افرادی که در این شرایط کرونا از اغذیه‌فروشی‌های دستفروش خرید می‌کنند هم کم نیستند. در این محدوده چند نفر بر روی چرخ‌دستی سیب‌زمینی، تخم‌مرغ، سوسیس و.... به شکل غیربهداشتی می‌فروشند. کاش مسئولان بهداشتی نظارت بیشتری به این محدوده از منطقه۹ داشته باشند.

علی کمالوند_ محله هاشمی

عبور از سواره‌رو به جای پیاده‌راه

منطقه۲۱ پیاده‌رو شهرک آسمان، در بلوار گلها را از یک ماه پیش کنده‌اند و اکنون چاله‌ای بزرگ در محل وجود دارد. در محدوده این حفاری منازل مسکونی و مدرسه وجود دارد و همین موضوع سبب بروز دردسر برای همگان شده است. چون مجبور هستند به جای پیاده‌رو وارد سواره‌رو شوند. به تازگی یکی از اهالی که با کالسکه فرزندش در این محل تردد می‌کرد، نزدیک بود تصادف کند. از مسئولان درخواست همکاری داریم.

کامیار شمس_ محله تهرانسر

بساط گستران در جاده روستای واریش

منطقه۲۲ «واریش» روستایی زیبایی در منطقه۲۲ است و کوه‌های چشمنوازی دارد که بدون دخالت انسان ایجاد شده‌اند. اما متأسفانه در مسیر تردد به این روستا، عده‌ای بساط کرده‌اند. همین موضوع سبب شده است تا جاده باریک و باریک‌تر شود و با پارک یک خودرو، مابقی خودروها در ترافیک بمانند. از سویی به دلیل نبود جای پارک، مردم نمی‌توانند در مسیر توقف کنند و از تماشای کوه‌ها لذت ببرند. کاش با بساط‌گستران برخورد یا جایی برای آنها تدارک دیده شود.

فاطمه سادات اشرفی_ محله آبشار